72ste JAARGANG No. 9474 WOENSDAG 23 NOVEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

NEDERLAND schenkt nog te weinig aandacht aan export naar de West

Tijd is voorbij dat „bewerking" van export-gebied van achter de lessenaar kan geschieden

Utrecht. — Suriname en de Antillen maken als zelfstandige Rijksdelen aanspraak op de preferente belangstelling der Nederlandse industrie. Dit is de mening van drs A. Jonkers, raadadviseur in algemene dienst en chef directie Suriname en Antillen van het ministerie van overzeese Rijksdelen, op een bijeenkomst van de federatie voor de Nederlandse export, welke gisteren te Utrecht werd gehouden. Hij zei, dat voor het Nederlandse bedrijfsleven in de toekomst nog tal van expansie-mogelijkheden op dit gebied liggen. Nederland besteedt volgens hem aan deze exportmarkten nog te weinig aandacht en direct na de oorlog heeft de Nederlandse handel en industrie zich ook te weinig voor dit exportgebied ingespannen.

Drs Jonker zeide, dat de Antilliaanse markt moeilijk is, omdat men hier Amerikaanse concurrentie en service tegenover zich vindt. Aan de hand van enkele praktijkgevallen constateerde drs Jonkers tal van klachten uit dit gebied over de kwaliteit van Nederlandse producten, terwijl voorts bleek, dat de Nederlandse industrieën niet in alle gevallen zich aan de overeengekomen levertijd houden. Onder Nederlandse industriëlen is ook te weinig bekendheid over dit gebied. Hij wees op de ontwikkelingsplannen van Suriname, waardoor volgens hem het nationale inkomen in de toekomst met tenminste 20% zal worden verhoogd. Hij noemde tenslotte een reeks voordelen, die dit gebied kent: een markt met dollar earning capacity, een investeringsgebied en voorts een werkplaats voor tropendeskundigen, een springplank voor Nederland naar Midden- en Zuidamerikaanse landen, het biedt steunpunten voor diensten van scheep- en luchtvaart, terwijl het daarnaast onze onderhandelingspositie in internatiaal verband kan versterken.

De heer G. A. Jonkers, die vijf jaar als handelscommissaris op deze markt de Nederlandse belangen behartigde, sprak vervolgens over de exportmogelijkheden naar het Caraibisch gebied. Ook hij meende, dat Nederlandse exporteurs nog onvoldoende belangstelling voor de verschillende markten in dit gebied hebben getoond. Hij schreef dit toe aan nog niet voldoende bekendheid van de mogelijkheden in dit gebied voor de export en anderzijds aan de verspreidheid der verschillende markten op dit gebied. De Nederlandse invoer naar de Antillen steeg van Nƒ 24 millioen in 1949 tot Nƒ 82 millioen in 1954. Hij noemde deze toeneming opmerkelijk, als men bedenkt, dat de Antilliaanse markt als gevolg van de laatste oorlog zeer sterk op de Verenigde Staten is ingesteld. De Antilliaanse importeur beschikt steeds over voldoende dollars om de invoer uit de Verenigde Staten te financieren. Ook de Surinaamse markt is als gevolg van de laatste oorlog sterk op de Verenigde Staten ingesteld. De Verenigde Staten staan dan ook bij de invoer vooraan, alsmede door de invoer van investeringsgoederen voor de bauxietmaatschappijen. Nederland noemde de heer Jonker een goede tweede. In 1954 bedroeg de totale invoerwaarde Sƒ 52 miljoen, waarvan het Amerikaanse aandeel Sƒ 20 miljoen en het Nederlandse aandeel Sƒ 15 miljoen bedroeg. De Nederlandse invoer steeg van Sƒ 9,5 miljoen in 1949 tot Sƒ 15 miljoen in 1954.

Gelijk overal elders in het Caraibisch gebied zijn Duitsland en Japan hier zeer actief. Naar aanleiding van een bezoek van de heer Jonker aan Brits- en Frans West-Indië kreeg een Nederlands bureau eind 1954 de opdracht een rapport uit te brengen voor de ontginning van enige kustmoerassen op Trinidad. De uitvoering van een eventueel plan zal een miljoenenproject worden.

De vorming van een Brits Westindische federatie lijkt volgens hem in een vergevorderd stadium, waardoor deze gebieden grotere vrijheid van handelen, ook op economisch gebied, zullen krijgen. Het was de heer Jonker tijdens zijn bezoeken aan Brits West-Indië gebleken, dat de invoerhandel aldaar niet op de hoogte is van de grote verscheidenheid van het Nederlandse exportpakket, waarvan vele producten op deze markten kunnen concurreren.

Het was de overtuiging van de heer Jonker, dat Nederland in het Caraibisch gebied goede afzetmogelijkheden voor Nederlandse producten zal vinden. Doch een eerste vereiste is, dat deze gebieden ter plaatse intensiever worden bewerkt dan tot nu toe. De tijd is volgens spreker voorbij, dat zulks van achter de lessenaar kan worden gedaan.

De staking te Nieuwpoort

I.V.V.V. wil ter plaatse onderzoek instellen

Brussel. — De algemene secretris van het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen te Brussel, de heer J.H. Oldenbroek, heeft op een persconferentie verklaard, dat de regering der Nederlandse Antillen verzocht zal worden afgevaardigden van het Internationale Arbeidsbureau uit te nodigen om ter plaatse een onderzoek in te stellen naar de aanleiding tot staking bij de Mijnmaatschappij Curacao. Hij zei, dat het I.V.V.V. zal zorgen, dat het schip, dat thans op Curacao door werkwilligen met fosfaat wordt geladen, nergens ter wereld zal kunnen worden gelost.

Hollywood. — Lloyd Bacon, de filmregisseur, die o.m. bekend werd door „The Singing Fool" met Al Johnson en „The French Line" met Jane Russell, is dezer dagen in Hollywood aan een hersenbloeding overleden. Hij was 65 jaar.

Jonckheer en Ferrier:

Beschouw ons niet langer als afhankelijke gebieden

New York. — Suriname en de Nederlandse Antillen zullen de Beheerscommissie van de Verenigde Naties verzoeken hen niet langer te beschouwen als afhankelijke gebieden. Dit hebben de ministers Jonckheer en Ferrier Dinsdagavond medegedeeld op een bijeenkomst met de pers te New York.

De rapporteringskwestie wordt Donderdag in de Beheerscommissie behandeld.

De moord in de SEBASTOPOLSTRAAT

Enkele arrestaties zijn reeds verricht

Willemstad. — Het dramatisch gebeuren in de Sebastopolstraat, waarbij de 19-jarige Arubaan Serapio Maduro, met een fataal schot jammerlijk en lafhartig om het leven kwam, houdt nog steeds de gemoederen bezig. In het bijzonder rijst de vraagt, welke hand het wapen heeft gehanteerd en in dit verband worden in onze goegemeente reeds de nodige teorieën verkondigd, namen genoemd van daders en motieven opgesomd, welke de vermoedelijke oorzaak zijn van deze criminele daad.

Op het gebruikelijke politierapport van hedenochtend was er weinig nieuws te melden over de moord van Maandagavond; de politie onderzoekt met bekwame deskundigheid alle sporen, die tot een oplossing kunnen leiden en in verband daarmede zijn op grond van bepaalde aanwijzingen reeds enkele aanhoudingen verricht. De 42-jarige J.M.N. en de 37-jarige F.A. van L. zijn door de politie aan een verhoor onderworpen. Ten aanzien van het misdrijf kan worden gemeld, dat de getuigenverklaringen, die beweren, dat de dader van zeer nabij zijn slachtoffer als het ware dodelijk heeft overrompeld, door de lijkschouwing zijn bevestigd. Inderdaad is gebleken, dat het dodelijk schot is afgevuurd op een afstand van ongeveer 1 meter.

SUBT tegen DIM

Willemstad. — Hedenavond speelt een versterkt Subt elftal, dat in kracht weinig zal onderdoen voor de nationale ploeg, een wedstrijd tegen de Colombiaanse profploeg D.I.M. De wedstrijd welke in het Rifstadion zijn beslag krijgt, vangt om 20.15 uur aan.

PER MS „SANTA ROSA"

Dr. Pack, executieve van Esso brengt bezoek aan Antillen

Willemstad. — Met de „Santa Rosa", die gistermiddag door machinestoornis wat later dan gewoonlijk binnenkwam, arriveerde de heer dr Edmond B. Pack, een hoge functionaris van het Esso Research Laboratory te New Jersey. De heer Pack is doctor in de psychologie. Reeds 34 jaar is dr Pack werkzaam bij de Esso, waar hij een hoge functie bekleedt. Dr Pack verklaarde onze redacteur, dat hij op doorreis is naar Aruba waar hij twee weken zal verblijven. Er zullen enkele besprekingen gevoerd worden, terwijl een paar technische problemen moeten worden opgelost. Hoewel deze besprekingen van belang zijn voor de Lago, meende dr Pack toch, dat de maatschappij hem op een „vacantie-reis" had gestuurd. Het reisje bevalt hem en zijn echtgenote uiteraard uitstekend.

Het speet de heer Pack, dat hij ons niet meer kon vertellen over zijn reis, maar hij achtte het beter om verder niets los te laten.

De heer Ray, van Taber Tours, was er om de familie Pack af te halen en hen naar het gerieflijke Piscaderabaai Hotel te brengen. Het verblijf op Curaçao van de heer en mevr. Pack wordt door de prima service van het reisburau van Francis Taber zeer veraangenaamd.

Wij vernamen nog, dat de „Santa Rosa" deze reis wat tegenslagen heeft gehad. De eerste dag op zee kreeg het schip reeds machinepech en moest de snelheid teruggebracht worden tot 12 knopen. Ter hoogte van Cape Harris, ongeveer twee dagen varen van New York, werd een vuurpijl opgemerkt en week de Santa-boot van haar koers af om de zaak te onderzoeken. Er werd niets gevonden. Dergelijke dingen schijnen meer voor te komen in open zee.

Dr Pack zal over twee weken met de „Santa Rosa" weer terugvaren naar New York. De heer Pack zeide veel gehoord te hebben over Aruba en Curaçao, waar hij voor het eerst komt en hoopte enkele souvenirs mede te nemen naar huis.

Wij wensen het echtpaar een prettige tijd op de Antillen toe. De „Santa" verliet om 1.00 uur hedenmorgen onze haven.

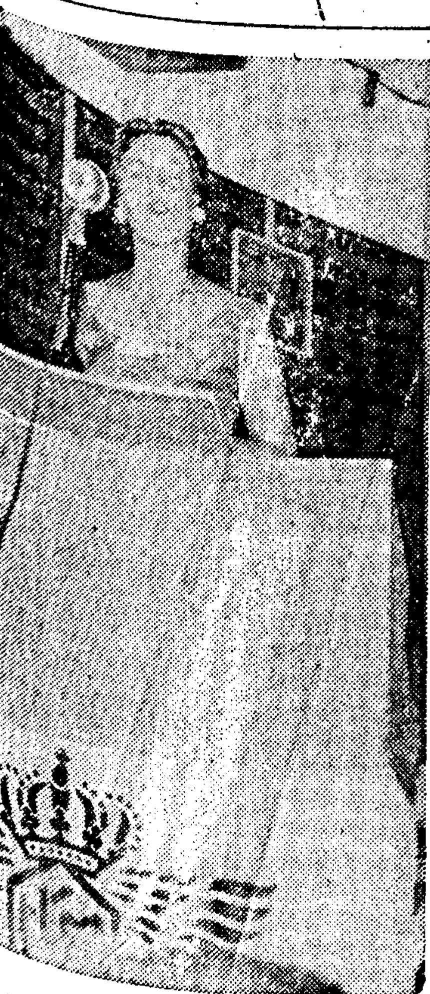
Jan en Nini Boesman vertellen van hun ballonvaart-ervaringen

Hoog in de lucht voelt men zich dichter bij God!

W'stad. — Voor de lezingen van het echtpaar Boesman over ballonvaren bestond gisteravond in de KLM-Club de West een enorme belangstelling. De zaal was stampvol toen het echtpaar met de lezing een aanvang maakte. En dat de vele geïnteresseerden met graagte hadden geluisterd bleek wel uit het feit dat zij na afloop volop gebruik maakten van de gelegenheid tot vragen stellen.

De avond werd geopend door de administrateur van het Cultureel Centrum Curaçao, de heer Henk Dennert, die Nini en Jan Boesman introduceerde. De heer Jan Boesman leidde hierna met een geestig voorwoord zijn echtgenote en ballonvaart-partner in. Echter niet alvorens hij verteld had, dat Nini een van de drie vrouwen in Europa is, die nog ballonvaren. Nini heeft met deze sport verschillende prijzen gewonnen. Jan Boesman begon met een van de vele voorvalletjes, die een ballonvarend echtpaar zo nu en dan beleven, te vertellen. De Commissaris van de Koningin in Limburg vroeg eens bij een opstijging te Sittard in Nederland, wie van de twee Boesmans nu wel de baas was als ze boven waren. Jan Boesman was door deze vraag totaal onthutst, doch een journalist, die de vraag gehoord had, redde hem door het volgende antwoord: „Ik geloof, dat Jan Boesman de gelukkigste man ter wereld is, want hij kan tegen zijn vrouw zeggen: Ga in je mand."

Spreker haalde nog enkele herinneringen op aan andere avonturen, o.a. een opstijging in Wijk bij Duurstede, waarbij de burgemeester zo enthousiast was dat hij ook mee wilde Toen hij om zichzelve lichter te maken, zijn jasje moest uittrekken, legde hij deze aan zijn voeten...... in de mand

NINI BOESMAN
Een van de drie vrouwen in Europa, die brevet hebben

Intuïtie nodig

„Het ballonvaren is echt iets voor de dames, daar er intuïtie bijkomt. En nu is het woord aan Nini", besloot Jan Boesman zijn leuke inleiding.

Nini Boesman bleek al een even gezellig causeur als haar man. Zij ving haar lezing aan met de opmerking, dat zij het prettig vond iets te kunnen vertellen over het ballonvaren. Nini noemde het ballonvaren avontuurlijk, want je weet nooit waar je terecht kan komen.

Maar het meest aantrekkelijke van het ballonvaren is wel de vrede en rust, waarin je verkeert als je een tochtje maakt. Je merkt of voelt niets van de wind, want met dezelfde snelheid als deze ga je verder. Wanneer men tijdens een vaart een papiertje op de rand van de mand legt, waait het niet weg. En dan al de aardse geluiden, die tot je doordringen. Als je op 2000 meter hoogte zit, kun je zelfs het sjilpen van een krekel nog horen. Als een ballonvaarder de koers kwijt is, zakt hij tot 200 of 300 meter en vraagt waar hij zich bevindt.

Verder tracht een ballonvaarder het zo lang mogelijk in de lucht uit te houden als hij eenmaal opgestegen is. Men moet namelijk zoveel mogelijk profiteren van het gas, dat in de ballon zit, want het is niet meer te gebruiken. De langste tocht van Nini en Jan Boesman is 20 uur geweest. Deze tocht begon in Enschedé en eindigde in Frankrijk. Het record is gemaakt door een Duitser, die van Duitsland naar Siberië „dreef" over welke tocht hij 83 uur deed. Het prettigst vindt Nini het laag varen. Natuurlijk zijn er aan boord van de mand ook instrumenten, al zijn het er dan ook maar enkele. Maar men heeft de hoogte- en variometer het kompas, een landkaart en serpentine. Dit laatste wordt uit de mand gehangen om te kunnen zien of men daalt of stijgt.

De spreekster liet duidelijk uitkomen, dat het ballonvaren ook zijn min of meer gevaarlijke zijde heeft. Want bij warmte zet het gas uit en kan het soms gebeuren, dat de ballonvaarders stijgen tot 3 of 4000 meter hoogte, tegen wil en dank.

Op deze hoogte voel je je eenzamer, want geen geluid dringt tot je door. „Je krijgt edele gevoelens en je voelt je dichter bij God en ver van de aarde. Na een uur wil je weer terug. Soms moet je dan aan het ventiel trekken en allerlei manoeuvres uitvoeren om te dalen. Als er gas is ontsnapt, zie je binnen drie seconden al of je daalt of niet", zo vervolgde Nini haar lezing.

Indien de daling te snel gaat, wordt ballast, dit is meestal fijn zand, overboord gegooid. Met een kruideniersschepje wordt het fijne zand uit de zak geschept en overboord gestrooid. De ballon is zeer gevoelig. De daling geschiedt met overleg. Men blijft even op 100 meter zweven om een goed landingsterrein uit te zoeken. Als een geschikt veld is gevonden, wordt de sleepkabel uitgegooid, die dan meestal door een boertje of voorbijganger wordt gepakt. Zonder slag of stoot komt de ballon dan naar beneden. Deze landing noemt men de **hogehakjeslanding.** Dan kent men nog de **hondenhoklanding,** waarbij men sleepvaart heeft en aan een rode lijn trekken moet, vooral als het hard waait. Aan de rode lijn zit een paneel, dat wordt open getrokken, waardoor de ballon als een paddestoel in elkaar zakt, want al het gas vliegt eruit. En dan kent men nog de **kaaststolplanding.** Deze heeft Nini een keer meegemaakt en wel op de bewuste tocht naar Frankrijk. Toen kwamen de luchtreizigers — de heer mr De Vos en het echtpaar Boesman — in een bui terecht. Tijdens de moeilijke landing vielen de beide mannen uit de mand en schoot de ballon, dit keer alleen met Nini Boesman aan boord, weer omhoog. Na een woeste tocht van 12 minuten, in welke tijd zij 20 km. aflegde, kwam zij op 5 km. van de kust eindelijk weer op de grond, waar een boertje haar zag en meende met een parachutiste te maken te hebben.

JAN BOESMAN
Kan tegen zijn vrouw zeggen: „Ga in je mand!"

Solo-vlucht

Nini verhaalde op haar prettige wijze ook van haar eerste solo-vlucht. Dit was tijdens een wedstrijd. Zij ging alleen, want haar man scheelt.... een zandzak in gewicht en deze is te kostbaar tijdens een wedstrijd. Jan Boesman ging met een vriend, de journalist Hofwijk, die toen aan „De Maasbode" was, in een andere ballon. Toen Nini op steeg, zocht zij haar echtgenoot, die een half uur eerder het luchtruim had gekozen. Bij de ontdekking, dat hij naar Zierikzee afdreef — in dit plaatsje heeft Jan Boesman gestudeerd en hij had er zeer waarschijnlijk nog enkele vriendinnen — vergat Nini de wedstrijd en probeerde hem achterna te gaan.

De journalist nam haar later, toen zij dichterbij was gekomen, nog in de

(vervolg naar pagina 5)

Hier de ballon van de Boesmans in een opstijging van een veld te Belfast (Noord-Ierland). De Haagse Ballonclub steeg op deze dag hier op. Op de voorgrond zien wij Nini Boesman, die aan de jongste Schotse doedelzakspeelster vertelt hoe de ballon in elkaar zit.

De onrust in Brazilië

Ramos wil staat van beleg een maand lang handhaven

Rio de Janeiro. — De waarnemend president van Brazilië Ramos heeft gisteravond de Kamer van Afgevaardigden verzocht de afkondiging van de Staat van Beleg in het gehele land voor de duur van een maand goed te keuren.

Als de Staat van Beleg van kracht wordt, kan de regering de normale rechtspleging wijzigen en de eisen om president Cafe Filho, die thans huisarrest heeft, zijn vrijheid terug te geven, aanhouden tot de gekozen president Kubitschek in januari zal zijn geïnstalleerd.

De Braziliaanse Senaat bekrachtigde gisteren namelijk met 35 tegen 16 stemmen de beslissing van de Kamer van Afgevaardigden, dat Café Filho niet in aanmerking komt om het presidentschap weer op te nemen.

Ramos verklaarde in zijn verzoek aan het parlement, dat de afkondiging van de Staat van Beleg nodig is, „omdat er feiten zijn, die wijzen op ondermijning van de openbare orde en ernstige binnenlandse beroering".

Nader wordt gemeld, dat de vroegere minister van Justitie Kelly bij het Opperste Federale Gerechtshof een bezwaarschrift tegen het uitschakelen van Café Filho door de Kamer van Afgevaardigden en de Senaat heeft ingediend.

Benny More naar de Antillen

Willemstad. — De beroemde Cubaanse zanger Benny Moré zal, zo vernemen wij, zeer waarschijnlijk op 15 december naar de Antillen komen. De zanger komt met zijn orkest en blijft tot na 31 december. Afwisselend zal op Aruba en Curaçao worden opgetreden, o.a. op Chobolobo en in de Esso Club.

„Flor de Cubana" met Carnaval hier

Willemstad. — Het is niet onwaarschijnlijk dat het orkest „Flor de Cubana" met Carnaval op Curaçao zal spelen. Wij vernemen dat er onderhandelingen gaande zijn met een impressario op ons eiland.

Sonora Matancera weer naar Curacao

Willemstad. — Naar wij vernemen zal het Cubaanse orkest „Sonora Matancera" met de bekende zangeres Celia Cruz, op 20 februari a.s. weer naar Curaçao komen voor het spelen op enkele avonden in verschillende clubs. De leider van het orkest, de heer Rogelio Martinez passeerde gistermorgen Curaçao op terugreis van Caracas naar Cuba. De heer Rino Marchena, de actieve impressario van Curacao, heeft een onderhoud met de leider gehad en een contract kunnen maken. „Sonora Matancera" speelt tijdens de Carnavalsdagen, van 9 tot 19 februari, te Caracas, en is gecontractueerd door Guillermo Peraz.

Curacaose Koninginnezegels in de Engelse pers

Willemstad. — Van onze stadgenoot, de heer W. Vervoort, ontvingen wij een krantenknipsel uit de „Birmingham Evening Despatch" dd. 28 oktober jl. Onder de titel „First day cover from West Indies" zien wij een fascimilé van een enveloppe met de opdruk „1ste dag van uitgifte" en de zegels, die uitgegeven zijn t.g.v. het bezoek van het Koninklijk Paar aan de Antillen.

De geadresseerde, een zekere heer H. Walter, heeft de enveloppe aan de philatelistische medewerker van dit blad getoond, die er bij aantekent, dat deze enveloppe de eerste is, die Engeland heeft bereikt.

Op de enveloppe was door de Engelse postdienst een klein vierkantje gedrukt en de lezers vroegen zich af wat zulks te betekenen had.

Het antwoord hierop luidde, dat de hoeveelheid brieven, welke Birmingham bereikt, eens per jaar op hun hoeveelheid wordt gecontroleerd. Het vierkantje is een indicatie, dat de brief in die hoeveelheid werd meegeteld.

De massa-arrestatie bij D.O.W.

Oranjestad. — Naar aanleiding van de malversaties bij D.O.W. alhier gaf de Commissaris van Politie het volgende communiqué uit:

Ruim twee weken geleden werd door het Hoofd van de Dienst Openbare Werken aangifte gedaan bij de Recherche Oranjestad van verdenking tegen enkele chauffeurs, die fraude zouden hebben gepleegd met bonnen voorzover het betrof het rijden van zand van het Eagle-terrein naar verschillende plaatsen, waar de Dienst Openbare Werken werken in uitvoering heeft.

Een diepgaand onderzoek werd ingesteld. Er bleek sprake te zijn van een fraude op belangrijke schaal.

Zoals gezegd werd wit zand van het terrein van de Eagle door particuliere chauffeurs met hun trucks tegen vergoeding vervoerd naar verschillende plaatsen waar werken van de Dienst Openbare Werken in uitvoering waren.

Het controlesysteem daarbij toegepast was als volgt:

Op het terrein van de Eagle was een checker in dienst van D.O.W. belast met het uitschrijven van bonnen voor elke volgeladen truck die het terrein verliet. Deze bon werd daarna door de voorman van de Dienst Openbare Werken, op het betrokken werk aanwezig, getekend voor ontvangst van de lading zand. Op deze bonnen ontving de betrokken chauffeur dan naar gelang van de gemaakte ritten een bepaald bedrag. Zo werd bijv. voor een rit naar Sint Nicolaas Fl. 9.— betaald, voor een rit naar het vliegveld Fl. 4.80 en voor een rit naar de Boulevard Fl. 2.40.

Uit het ingesteld onderzoek bleek, dat een 3-tal checkers gemene zaak had gemaakt met de chauffeurs door aan deze chauffeurs meer bonnen te verstrekken dan waarop zij recht hadden, terwijl op de valselijk opgemaakte bonnen door de betrokken checkers een valse handtekening, zogenaamd afkomstig van de betrokken voorman, werd geplaatst.

Ook bleek dat een voorman aan deze fraude meedeed en hiervan een dubbel voordeel had omdat hij zelf een truck voor dit zandvervoer had lopen.

De gang van zaken was dus deze, dat de valselijk opgemaakte bonnen tegen geld werden ingewisseld bij de Administratie van D.O.W. en de betrokken chauffeurs een deel van deze opbrengst afdroegen aan de in het complot zijnde checkers en voorman.

Het bleek dat deze fraude zich heeft uitgestrekt over het tijdvak 1954 — 1955.

± 800 frauduleus opgemaakte bonnen konden op deze wijze worden achterhaald.

De betrokken checkers en voorman en een 19-tal chauffeurs werden gearresteerd.

Het merendeel van deze chauffeurs is na verhoor en voorgeleiding voor de Heer Officier van Justitie op vrije voeten gesteld.

Reuze feest

Oranjestad. — Door een familielid van C.C. werd aangifte gedaan, dat op een feestje op Paradera iemand twee gebroken ribben had geschopt. De zaak is in onderzoek.

Secretaris benoemd

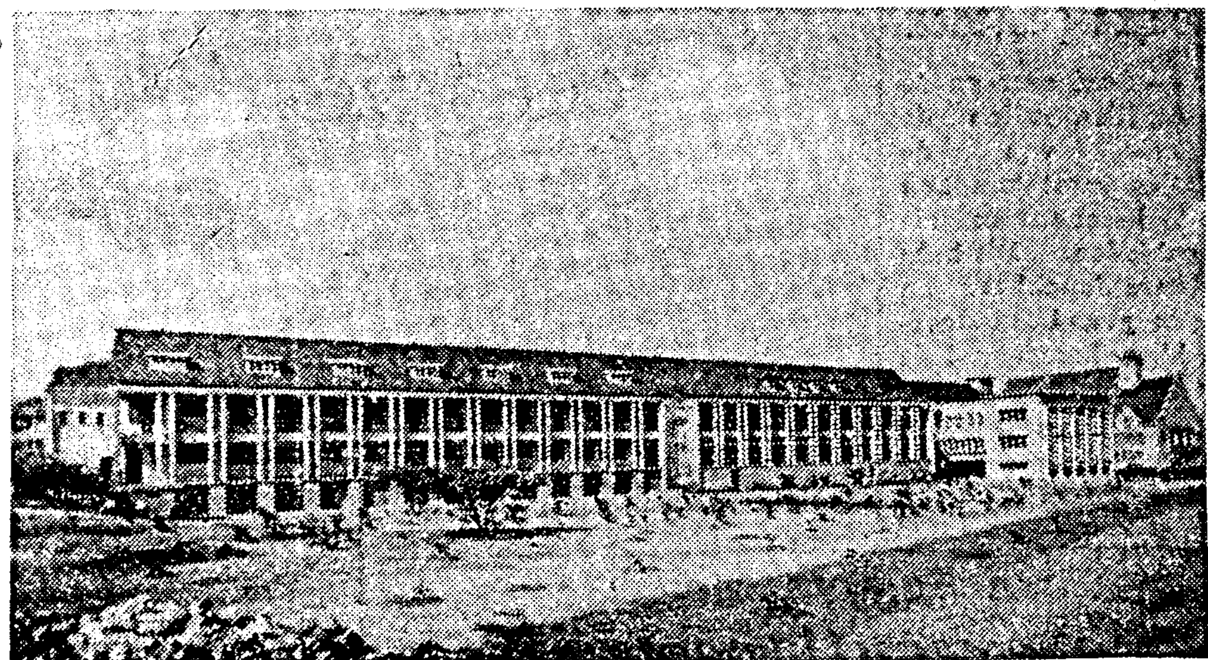
Oranjestad. — In de plaats van de heer Frans Croes, die werd overgeplaatst naar de Geneeskundige Dienst als secretaris, werd de heer Eddy Fowler benoemd tot secretaris van de Commissie van Georganiseerd Overleg voor Ambtenaren.

Geiten verkoop

Oranjestad. — Waren het 2 weken geleden biggen, die onder de hamer gingen, Zaterdag a.s. is de beurt aan de geiten om op Wayaka publiek te worden verkocht. Het zijn geiten, die op de boerderij gefokt werden en van beter ras.

Elisabeths Hospitaal, monument van katholieke charitas

Idee van Mgr. Kieckens werd op grootse wijze verwezenlijkt

De achterzijde van het Sint Elisabeths' Hospitaal met het bekende tegeltableau van Charles Eyck.

(Van onze verslaggever)

Willemstad. — Als men zich er enig idee van wil vormen, wat honderd jaar ziekenverpleging op Curaçao betekent, dan moet men eens een bezoek aan het Sint Elisabeths Gasthuis brengen en er de 18.000 vierkante meter nuttige ruimte doorlopen, die er in de voorbije decennia ters van Breda op ons eiland een gigantisch werk tot stand brachten. Het Sint Elisabeths Gasthuis en droge geschiedschrijving ervaart men door eigen aanschouwing en in de volste zin van het woord „aan den lijve" (want alleen de gangen beslaan al meer dan twee kilometer!), dat de Zuster van Breda op ons eiland een gigantisch werk tot stand brachten. Het Sint Elisabeth Gasthuis met zijn hypermoderne outillage en zijn 244 man personeel is een instelling die wedijveren kan met het beste wat er ter wereld op het gebied van het ziekenhuiswezen is te vinden. Meer dan als een resultaat van tientallen jaren niet aflatende arbeid tot heil van de kranken, kan dit imposante hospitaal in deze dagen van de eeuwfeestviering van de ziekenverpleging op Curaçao, gezien worden als een monument, dat beter dan elk ander gedenkteken de roem der katholieke charitas verkondigt.

68 religieuzen en 174 leken in dienst van Antill. volk

Niemand zal zo naief zijn te denken, dat dit hospitaal „in einem Gusz" tot datgene werd wat het thans is. Niet **dat Mgr. Kieckens, de grote promotor** en initiatiefnemer, die bijna zijn gehele vermogen in de beginbouw stak, geen durf had of twijfelde aan de levensvatbaarheid van wat hij begonnen was. Doch hij wist, (en Mgr. Niewindt heeft dit later bevestigd), dat men beter in het klein kan beginnen en het kleine later tot iets groots uitbouwen, dan al aanstonds te hard van stapel te lopen en gevaar te lopen het tempo niet te kunnen bijhouden.

Zo kon het bijvoorbeeld gebeuren, dat de huidige in 1939 gebouwde kapel met de prachtige muurschilderingen van Dolf Henkes, de gebrandschilderde ramen van Lou Asperslagh en de kruiswegstaties van Joep Nicolas, reeds de zesde van het huis was! En de apotheek na drie omzwervingen weer op zijn oude plaats terecht kwam! Een bewijs dus wel, dat het huis tot op de dag van vandaag in „zijn groei" bleef en er maar weer nieuwe ruimte werd toegevoegd wanneer de noodzaak dit vereiste.

Tot op de dag van vandaag! Want alweer staat een kolossaal stuk nieuwbouw in de steigers. Het is de vrouwelijke chirurgische afdeling derde klasse, de kraam-afdeling derde klasse, en het kinder-paviljoen, een prachtstuk Bohama-bouw uit beton, ijzer en glas, dat als alles meeloopt, in Mei of Juni van het komend jaar in gebruik genomen kan worden.

En zal dit dan het laatste zijn? Het ziet er wel naar uit, als men eens nagaat, dat er vorig jaar niet minder dan 6542 patiënten aan de zorgen van de ziekenhuisstaf werden toevertrouwd, hetgeen in totaal 150.409 verpleegdagen betekende en een daggemiddelde van 412!

Vorige week herbergde het hospitaal het enorme aantal van 469 patiënten. Alle reserve-bedden waren bijgesleept. Op zo'n moment zou men weer zeggen, dat het ziekenhuis te klein is. Het is trouwens de laatste jaren steeds te klein geweest. Toen bijvoorbeeld de nieuwe mannen-afdeling geopend werd, had men gedacht een beetje armslag te krijgen. Doch de dertig bedden waren vanaf de eerste dag allen bezet. Er kwam alleen meer werk. Voor de rest bleef de bezettingsgraad practisch even hoog. In de laatste zes jaren bedroeg die namelijk 81%, 82%, 88%, 90%, ruim 98% en ruim 94%.

Men kan echter niet ongelimiteerd aan het uitbreiden blijven. De organisatie zou er grote moeilijkheden door ondervinden. En het is ook de vraag of dit economisch wel verantwoord is.

Wanneer men als leek in dit enorme complex van gebouwen rondwandelt, vraagt men zich trouwens ook af, wat er eigenlijk nog uitgebreid zou moeten worden, als men de thans nog veel te benauwde kinder-afdeling en wellicht ook het zijn kluiten gewassen laboratorium even buiten beschouwing laat. Alles is even ruim en royaal. Van de beide operatie-zalen tot de beide rouwkamers toe.

Spectaculair

Spectaculair in een modern ziekenhuis is natuurlijk steeds de afdeling, waar de werking van hart en hersens worden vastgesteld aan de hand van het electro-cardiogram en door middel van de electro-encephalograaf en waar door middel van het basaal-metabolisme gegevens omtrent de stofwisseling verkregen kunnen worden. De hoogtezon, de ijzeren long (een geschenk van de Lions, dat al vijf mensen het leven redde), de radium-voorraad, de diathermie-toestellen en die voor de röntgencontact-bestraling vormen imponerende ingrediënten en apparaturen op een rondgang door de verschillende behandelingsafdelingen. Op de grote operatiezaal vindt men dan nog de oog-magneet waarmede gevaarlijke voorwerpen uit het oog verwijderd kunnen worden. 1100 operaties per jaar worden in deze zaal uitgevoerd, dat is 3 per dag!

Doch er zijn andere zaken, die aanspreken. Dat is het T.B.C.-paviljoen, waar 45 patiënten zijn ondergebracht. Het is het lijkenhuis en de sectie-afdeling met de beide boven elkaar gebouwde vrieskasten, waarin de lijken worden opgeborgen, alvorens ze begraven worden. Het is de bakkerij met een dagproductie van 100 grote broden, de wasserij, die 4600 KG was per week verwerkt, de keuken waar iedere dag ruim 1700 maaltijden, waarvan 600 warm, gereedgemaakt worden, het is de naaikamer, de desinfectie-afdeling, het laboratorium, waar vorig jaar ruim 85.000 onderzoeken plaats vonden, het is de apotheek, die per jaar 15.000 recepten gereed maakt, de kapel, het zusterklooster en het verpleegstershuis, het zijn de ruime afdelingen voor de zieken en de 14 air-conditioned kamers voor de klasse-patiënten. Het is, kort gezegd, een stad op zich, een selfsupporting gemeenschap welke geheel is ingesteld op het heil der zieken welke aan de 68 zusters en 174 leden van het lekenpersoneel zijn toevertrouwd.

En wanneer straks deze gemeenschap het feit zal gaan herdenken, dat honderd jaar geleden op Curaçao de georganiseerde ziekenverpleging begon, kan het niet anders of de gehele bevolking zal dit historische en voor ons eiland en de gehele Nederlandse Antillen zo belangrijke feit mede herdenken. Want wat hier door de Zusters van Breda en het Bestuur van het ziekenhuis voor de bevolking dezer eilanden werd gedaan is van zulk eminent belang, dat aan geen mens de enorme betekenis ervan ontgaat. Moge dit tijdens de komende feest-viering op 3 december a.s. duidelijk tot uiting komen.

Bij het eeuwfeest der ziekenverpleging op Curacao

*** Als men spreekt van het eeuwfeest van het Sint Elisabeths Hospitaal, dan is dit eigenlijk niet juist. Want pas onder Mgr. Blommerde in 1897 kreeg het ziekenhuis zijn tegenwoordige naam. Maar de komende eeuwfeest-viering geldt ook niet het honderd-jarig bestaan van het hospitaal onder zijn tegenwoordige naam, maar van de ziekenverpleging door de Zusters van Breda als zodanig.**

*** De nieuwe vleugel van het ziekenhuis, die volgend jaar in gebruik genomen wordt, beslaat 3000 vierkante meter. Zij is zodanig gebouwd, dat zij met een nieuwe verdieping kan worden uitgebreid. Een gedeelte van de vleugel werd op het rif gebouwd, een ander (naar de zee uitstekend) deel moest echter op geheide betonnen palen opgetrokken worden. Daartoe werden gaten geboord waarin een metalen pijp werd neergelaten die vol beton werd gestort.**

*** Men zou het niet denken, maar het Sint Elisabeths Ziekenhuis heeft vijf liften. Toch blijft er genoeg te lopen over. Want wanneer men alle gangen achter elkaar zou uitleggen, zou men een afstand krijgen even groot als die van Plantersrust tot het Gouvernementsplein.**

*** De tegenwoordige rector, pater M. Hulsman aanvaardde in 1936 zijn ambt. Vóór hem was pater M. Luyckx gedurende 6 jaar rector. Van 1919 tot 1930 bekleedde pater A. Euwen het rectorschap. Hij was opvolger van pater Jac. van Baarn, die van 1903 tot 1919 rector was. Daarvoor was Mgr. C. Blommerde rector, en wel van 1893 tot 1903. Hij was de opvolger van Mgr. Kieckens, de stichter van het ziekenhuis.**

Komen naar de Antillen

Willemstad. — Aan boord van de „Delft", dat op 9 December a.s. te Curaçao wordt verwacht, bevinden zich de navolgende passagiers met bestemming Curaçao:

Mevr. P. Rosse en 2 kinderen, Hr. Y. A. de Mes, Hr. A. van der Stel en Hr R. Gitz.

Rechtbank uitspraak

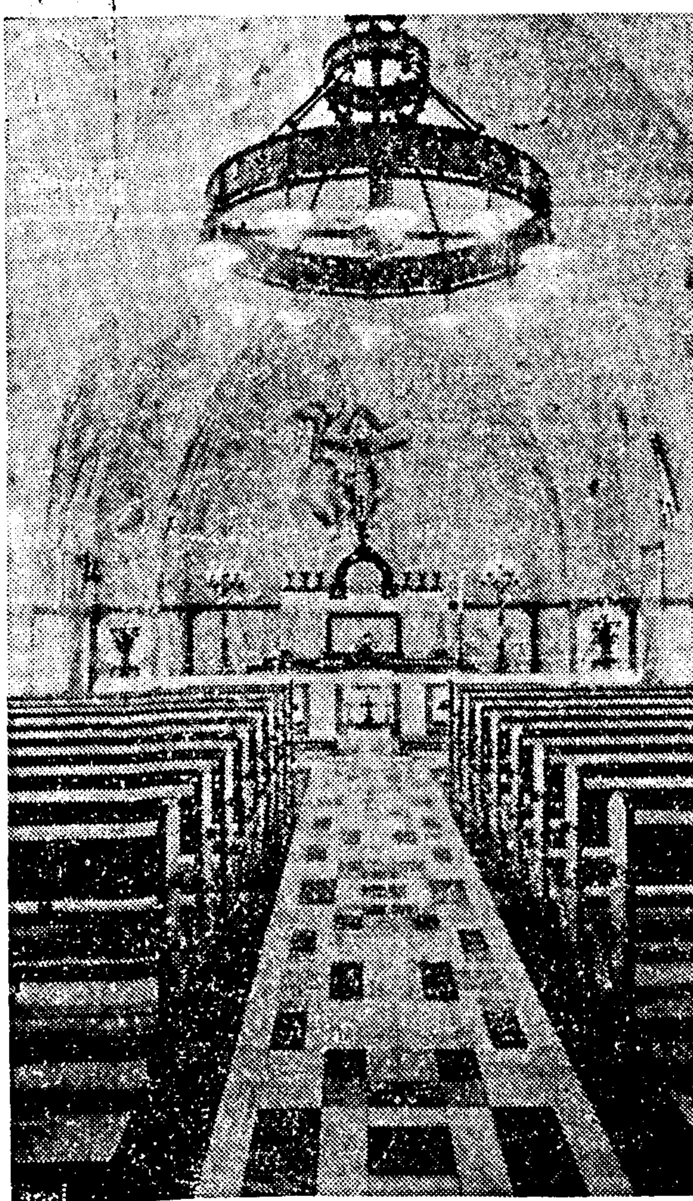
Willemstad. — Hedenmorgen deed het Gerecht in Eerste Aanleg uitspraak in de zaak tegen de gebroeders L.C. die op 9 oktober jl. de 21-jarige chauffeur M.L.M. op dusdanig laffe wijze hebben overvallen en gewond, dat het slachtoffer invalide is gebleven. De rechter veroordeelde E.L.C. tot 9 maanden gevangenisstraf met aftrek van het voorarrest en zijn broer F.L.C. tot 2 jaar gevangenisstraf, eveneens met aftrek.

Rijsttafel op Chobolobo

Willemstad. — Voor het eerst zal Club Chobolobo op zondag 27 november een uitgebreide Indische rijsttafel kunnen serveren. De manager van de nachtclub heeft gemeend dit eens aan zijn geachte bezoekers te moeten aanbieden aangezien het hem bekend is dat er op ons eiland velen zijn die van een Indische rijsttafel houden. Er is Zondagavond van 7 tot 10 uur dus een prachtige gelegenheid voor deze liefhebbers op Chobolobo. Voor verder inlichtingen verwijzen wij onze lezers naar de elders in dit blad opgenomen advertentie.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAGINA 5.

De kapel van het Sint Elisabeths Hospitaal is een juweel van een Godshuis. Bekende kunstenaars leverden daarvoor hun bijdrage. De muurschilderingen zijn van Dolf Henkes, de gebrandschilderde ramen van Lou Asperslagh, en de kruiswegstaties van Joep Nicolas.

De keuken van het Sint Elisabeths Hospitaal levert dagelijks 1700 maaltijden, waarvan 600 warm!

De Mannenzaal van het Sint Elisabeths Gasthuis. Ruim, proper en steeds alle bedden bezet.

Bijna 50-jarige van KLAVEREN doet gooi naar Europees kampioenschap

„Zoals ik boks, boks je tegenwoordig niet meer"

In Frankrijk weet men er op het ogenblik werkelijk niet goed raad mee. Met de 48-jarige Bep van Klaveren, wel te verstaan, die Maandagavond 28 November te Rotterdam met de Fransman Dione gaat boksen om de Europese titel in het weltergewicht. Men draait daar in Frankrijk doorgaans de hand niet om voor een beetje reclame. zelfs niet al betreft het de grootste humbug. Maar een 48-jarige bokser, die een gooi doet naar een Europese titel, welke in het bezit is van een Fransman, nee, dat is die Fransen toch wel wat al te kras. En daarom vindt men in geen enkele Franse krant tot nu toe ook maar iets over die titelstrijd. Zeer tegen de goede gewoonte in trouwens, want een titelstrijd van een Fransman is een kruifje, waaraan men zich weken lang te goed pleegt te doen.

Touwtrekken en transfersommen voor amateur-voetballers

Tien tegen een echter sturen straks de grote Franse bladen een man of drie om die wedstrijden te verslaan. Wint Dione, dan zal dat natuurlijk wel worden opgeschroefd, maar dan zal er toch wel te lezen zijn, dat Dione onmogelijk kon verliezen tegen zo'n oude man. Wint echter Van Klaveren, eerst dan zullen de kranen der welsprekendheid worden opengedraaid en zal de Franse pers zich meester maken van de Rotterdammer. Dan zal hij worden voorgesteld als het bokswonder van deze eeuw en dan ook zal men zeker niet rusten eer Van Klaveren zijn accoord heeft gegeven voor een revanche in het Sportpaleis te Parijs. Een Sportpaleis, dat dan al bij voorbaat uitverkocht zal zijn!

Tja, zo gaat dat. Er is in brede kring een gevoel van gêne, als men spreekt over Van Klaveren en diens leeftijd. Het is nu immers al 27 jaren geleden, dat hij Olympisch kampioen in het

vlieggewicht werd? En 24 jaren geleden, dat hij de Europese titel in het lichtgewicht veroverde op de Belg Bruyn? En een jaar of zeventien geleden, dat hij Europees kampioen in het middengewicht werd? En bokste de Fransman Asane Diouf, die nu de manager is van Dione?

Men heeft ons in deze dagen al herhaaldelijk de vraag gesteld, hoe wij over de afloop denken van de komende wedstrijd. En wij hebben uit volle overtuiging geantwoord: als Van Klaveren verliest, [illegible]

Het is Van Klaveren zelf, die U het best en waarom vertelt. „Ik win die wedstrijd", zegt hij. En wij kunnen ons niet herinneren, dat hij ooit iets anders heeft gezegd aan de vooravond van een wedstrijd, ofschoon wij toch zijn gehele loopbaan van nabij hebben gevolgd.

„Leeftijd telt niet mee"

De leeftijd? „Die telt niet mee", zegt Van Klaveren. „Geen enkele jonge bokser leeft zoals ik altijd heb geleefd of traint, zoals ik nu nog train. Ook die Dione niet. Hij komt uit Senegal. Ik heb hem nooit zien boksen, maar het is uitgesloten, dat hij iets kan, dat ik in de loop der jaren niet ergens in de wereld ben tegengekomen bij mijn wedstrijden. Maar de manier, waarop ik boks, is hem volkomen onbekend, want zo boks je tegenwoordig niet meer. Je oefent ook niet meer zoals ik doe. Wie gaat er elke ochtend om half zeven met mij mee naar het Kralingse Bos om met hardlopen het uithoudingsvermogen op te voeren? Van de hele stal van Huizenaar, van al die jonge boksers, zijn het er slechts twee, namelijk mijn halfbroer Piet en Leen Jansen. Alle anderen halen de schouders op en mopperen alleen, dat zij geen grote contracten krijgen".

Het is precies zoals Van Klaveren het zegt. Hij loopt elke ochtend weer of geen weer, in het bos. Vijf of tien kilometer. Daarna naar de school voor een bad en een massage. Vervolgens naar huis en een paar uren slapen. Na de lunch wandelen en tegen vijven weer naar de school voor schaduwboksen enz. Een uur of twee in actie dan naar huis, een beetje lezen of naar de radio luisteren en om negen uur naar bed.

Op die manier is hij 48 jaren geworden en is hij in staat geweest een Europees titelgevecht af te dwingen tegen Dione, die nog niet was geboren, toen hij, Van Klaveren, al Olympisch kampioen was.

Er is, eerlijk gezegd enige vrees in ons hart. Van Klaveren weet, dat zijn promotor Huizenaar geen enkele wedstrijd meer voor hem organiseert, als hij nu verliest. Huizenaar kan dat trouwens ook onmogelijk doen. Maar de grote vraag is: als hij verliest, hoe verliest hij dan? En als hij nu wint en weer Europees kampioen wordt, hoe verliest hij dan daarna? In het Parijse Sportpaleis????

Er is, eerlijk gezegd, enige vrees in ons hart......

Jacht op goede amateurs

Er is in de Nederlandse voetbalwereld een situatie ontstaan, die gevaarlijk kan worden voor de voetbalsport. Gevaarlijk in die zin, dat mogelijk wat men pleegt te noemen "de betere kringen" zich afwenden van deze tak van sport en de KNVB straks de leidende figuren moet ontberen, die de bond juist dan harder nog nodig zal hebben dan thans.

Die situatie is ontstaan, doordat de amateurclubs om het hardst vechten om financieel wijzer te worden van de ommezwaai in de KNVB naar betaald voetbal. Dat klinkt natuurlijk paradoxaal, doch het is maar al te waar en eigenlijk toch ook wel min of meer in overeenstemming met de Nederlandse koopmansgeest.

In Engeland, de bakermat van het betaalde voetbal, is het zo, dat als een beroepsclub ergens in het land een veelbelovende amateur ontdekt, deze onmiddellijk aan kan worden gecontracteerd. De arm van de beroepsclubs reikt trouwens zelfs al tot in de scholen. Natuurlijk ziet de amateursclub zo'n goede speler met lede ogen vertrekken, doch daar is nu eenmaal niets aan te doen. De jongeman heeft de capaciteiten en moet deze maar zo voordelig mogelijk zien te "verkopen".

Maar nu in Nederland. Daar brengt een trotse vader zijn twaalfjarige zoon naar een amateurclub. Die vader betaalt voor het lidmaatschap van de club en zoonlief trapt er lustig op los. Soms heeft die club een oefenmeester, maar meestal is daarvoor geen geld en helpt een bestuurslid of oud-speler de jongens.

Nu blijkt echter, dat zoonlief een Abe Lenstra in de dop is. Een knaap met grote aanleg. En waar kan hij die aanleg het best ontplooien, waar geniet hij de meeste vreugde van zijn sterke spel? Niet in de kleine club in een lagere klasse, doch in de hoogste klasse en zo mogelijk in het Nederlands Elftal.

Normaal menselijk niet waar? En houdt u nu even vast, dat die jongen niet voor geld behoeft te gaan spelen, dus in de werkelijke zin des woords amateur is en ook wenst te blijven. Er zijn goede voorbeelden van, zoals dat van Bernard Joy, die spil was bij Arsenal en in het Engelse elftal, of van Lou Adam, die in zijn studententijd te Zurich speelde in de semi-profclub Grashoppers.

Doch nu komen de moeilijkheden. Die jongeman, inmiddels achttien jaar geworden, vraagt als amateur overschrijving naar een hoofdklasser, een betalende club derhalve. Zijn club wil hem weliswaar niet laten gaan, doch reglementair kan de knaap die overschrijving krijgen binnen een vastgestelde tijd. En nu meende U wellicht, dat daarmede alle moeilijkheden waren overwonnen en dat die knaap dus kon gaan spelen in het eerste elftal van die hoofdklasser?

Mis, Glad mis. Hij mag pas drie jaren later in het eerste elftal worden opgesteld, tenzij de nieuwe vereniging een transfersom voor hem betaalt aan de oude amateurclub! Een som, die volgens een vastgesteld schema, in dit geval moet bedragen 2 x 600 gulden! En nu kan de speler, amateur in hart en nieren, hoog springen of laag springen en nu kan de vader luidkeels protesteren tegen een dergelijke "handel" in zijn minderjarige zoon als niet met het koele reglement en de "sliding scale" voor transfers in de hand blijft de amateurclub op haar stuk staan.

Het is zelfs mogelijk, dat drie, vier of vijf amateurclubs de hand ophouden voor een transfersom. Zulks zal namelijk gebeuren, als de speler na zijn zestiende jaar lid is geweest van verschillende amateurclubs en op 21-jarige leeftijd overschrijving aanvraagt naar een betalende vereniging. Een dergelijke speler noemt men natuurlijk wispelturig en die wispelturigheid komt tot uiting in de geldelijke waardering. Want voor een amateur, die op 21-jarige leeftijd overgaat naar een betalende vereniging en gedurende de laatste vijf jaren lid was van één amateurclub, moet in bovengenoemd geval worden betaald 3000 gulden. Niet dus aan de speler, maar aan de amateurclub, die daarop aanspraak maakt onder motto: vergoeding voor genoten opleiding. Maar was die speler na zijn zestiende jaar lid van vijf verschillende amateurclubs, dan moet aan deze vijf clubs resp. worden betaald 600, 450, 300, 150 en 60 gulden.

Rekenliefhebbers zullen onmiddellijk vaststellen, dat een "trouwe amateur" dus 3000 gulden kost en een wispelturige amateur slechts 1560 gulden! Tussen deze twee uitersten ligt de sliding scale en wie deze bekijkt, vergeet bijna, dat het toch gaat om amateurspelers zo goed als om spelers, die een contract sluiten en dus wel wensen te worden betaald!

Daarom zeiden wij in de aanhef, dat er een gevaarlijke situatie is ontstaan. Want de vader, die kennis neemt van een en ander, zal zich vermoedelijk wel even bedenken, eer hij zijn zoontje van twaalf jaar laat inschrijven als lid van een amateur-voetbalclub. Het is stellig niet denkbeeldig, dat hij zoonlief aanraadt maar liever hockey te gaan spelen!

B.M. Schilperoort

— De regering van Soedan heeft een verzoek van de Sovjet-Unie en Tsjecho-Slowakije om een permanente vertegenwoordiging in Khartoem te mogen vestigen, ingewilligd. De vertegenwoordiging zou later, als Soedan onafhankelijk wordt, worden omgezet in een diplomatieke vertegenwoordiging.

De filmkaderschool van de Katholieke Filmactie begint in October met een derde jaarcursus. Deze wordt gegeven in Den Haag en Sittard en mogelijk nog in een derde plaats in het Zuidwesten van het land. De cursus omvat 30 lessen.

ALBERTO CAVALCANTI maakt in Wenen een film naar Bertold Brechts' toneelstuk „Puntila en zijn knecht Matti". Een cosmopolitische film: naast de Braziliaan Cavalcanti werken mee de Deen Erik Aaes als zijn assistent, de Fransman André Bac als cameraman, de Oostenrijker Hanz Eisler als componist en de Amerikaanse acteur Curt Bois in de rol van Puntila.

N.O.A.D. kon het tegen Amsterdam niet klaren (1-4). Door een kluwen spelers maakt Brom (Amsterdam) het derde doelpunt voor de hoofdstedelijke ploeg. Links keeper de Rooy en rechtsback Loose (NOAD).

Voorzitter der Reclassering brengt woorden van dank

Het is alweer een week geleden, dat ik als Voorzitter van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao de eer had in het Cultuur Centrum de eerste Reclasserings week in te leiden. We moeten het met spijt erkennen, de opkomst was enigzins teleurstellend, hetgeen evenwel voor een deel te wijten was aan de Statenvergadering op dezelfde avond, waar de publieke tribune het talrijk gehoor niet kon bevatten. De qualiteit echter van degenen, die de moeite hadden genomen om te komen of die bericht van verhindering hadden gezonden, vergoedde ruimschoots deze kleine teleurstelling. Wij mochten ons immers verheugen in de aanwezigheid van Zijne Excellentie de Gouverneur, vertegenwoordigers van Land en Eilandsbestuur, Pater Lect. W. Maassen, als vertegenwoordiger van Mgr. Zeppenfeldt. en vele andere vooraanstaande personen.

Onze inleiding bestond in een zeer globaal historisch overzicht van het Reclasseringswerk op Curaçao gedachtig het woord: „De dankbaarheid voor het verleden is het onderpand van het vertrouwen voor de toekomst". We brachten hulde aan de werkers van het eerste uur, de initiatiefnemers en ontwerpers van het reclasseringswerk, zoals het nu nog steeds wordt beoefend. Wij zagen daarbij evenwel een man over het hoofd, die bij voorkeur achter de schermen werkt en die nog steeds van achter de schermen het Bestuur van de Stichting onschatbare diensten bewijst. Juist omdat hij bij het reclasseringswerk nooit op de voorgrond treedt, kon het gebeuren, dat wij hem vergaten, alhoewel we hem niet zullen vergeten, als we in een moeilijke situatie zijn gewikkeld. Thans wil ik dan van de gelegenheid gebruik maken om de architect van het reclaseringswerk op Curaçao Mr David Samuel Jessurun Cardozo, juridisch adviseur van de Stichting en opsteller van de Statuten, openlijk onze oprechte dank te brengen.

Nadat wij dus uiting hebben gegeven aan de dankbaarheid voor het verleden, wil ik thans namens het Bestuur van de Stichting allen oprecht dankzeggen, die op een of andere wijze hebben medegewerkt aan het slagen van deze propaganda-week.

Op de eerste plaats onze dank aan de leden van het Comité van Aanbeveling, die bereid werd gevonden zitting te nemen in het Comité zonder precies te weten, wat de Stichting nu eigenlijk van plan was. Het bestuur is de leden van het comité zeer dankbaar voor dit spontaan bewijs van vertrouwen.

Vervolgens gaat onze dank uit naar de hooggeachte sprekers van de openingsavond Zijne Excellentie de Gouverneur en Mr Ariëns, die met hun overtuigend woord niet slechts de genodigden aanspoorden tot steun aan het Reclasseringswerk, maar die tevens het Bestuur, de ambtenaren en de naaste medewerkers en medewerksters van de Stichting opwekten om ongeacht teleurstellingen en tegenvallers de moed nooit op te geven en met onverminderde ijver voort te gaan.

Verder gaat onze dank uit naar de heer Hans Hermans, die erin geslaagd is de prachtige Reclasseringsfilm: „I believe in you" nog precies op tijd op Curaçao te krijgen en die ons deze film bereidwillig in bruikleen heeft afgestaan; naar de Directie van het Cultuur Centrum, die haar volle medewerking heeft verleend voor de organisatie van de Openingsavond;
naar de eerw. frater Arnout, directeur van het St. Thomas-college, die de speciale avond voor het onderwijzend personeel mogelijk maakte door het gymnastieklokaal beschikbaar te stellen;
naar de vele dames en heren onderwijzers, die zich niet hebben laten weerhouden noch door de regen, noch door de brug, die juist toen defect moest zijn; en die zodoende blijk hebben gegeven van hun grote interesse voor ons werk; naar de Directie van de Societeit „Asiento", die de bioscoop gratis beschikbaar stelde voor een propaganda film-avond;
naar al degenen, die het ons mogelijk hebben gemaakt onze film te vertonen op Barber, Santa Rosa, Marie Pompoen en Soto, niet in het minst naar onze operator, H. v.d. Westerink, die voor al deze voorstellingen zijn projectie apparaten beschikbaar stelde.

Vervolgens gaat onze dank uit naar allen, die zich reeds tijdens deze week hebben opgegeven als donateur van de Stichting, wij rekenen op hun jaarlijkse bijdrage en hopen, dat hun goede voorbeeld velen zal doen volgen, zodat wij in staat zullen zijn onze plannen te verwerkelijken;
Ook naar de Directies van zaken en bedrijven, die met een milde bijdrage ons werk hebben gesteund; de Directie van een dezer zaken liet ons weten, dat zij ons wilde behulpzaam zijn bij de oprichting van 'n tehuis voor dakloze reclassenten, het spreekt vanzelf, dat de Stichting dit aanbod ten zeerste waardeert en er een dankbaar gebruik van zal maken.

Ten slotte zijn wij veel dank verplicht aan de Dames, onze onvermoeibare medewerksters, die zich gedurende deze week hebben uitgesloofd om iedereen te overtuigen van het nut zich op te geven als donateur van de Stichting; haar wacht in de komende dagen nog de zware taak alle donateurs te bezoeken voor het innen van de jaarlijkse bijdrage. Daarom doe ik nu een beroep op alle donateurs deze zware taak van de dames te verlichten door te zorgen, dat ze bij haar eerste bezoek uw bijdrage mogen incasseren. Bij voorbaat onze dank.

Ik zou hier nog een verzoek aan willen toevoegen. Zoudt u, voordat de dames bij u aan de deur komen, niet even uw kleerkast willen nakijken, om te zien of er nog kledingstukken in hangen, die u toch niet meer gebruikt, maar die overigens nog goed dienst kunnen doen, wij zullen ze met het grootste genoegen bij u ophalen, om er een van onze klanten mee blij te maken.

Dat dit niet altijd zo gemakkelijk gaat, kan ik u met een voorbeeldje illustreren. Een paar weken geleden bracht een van onze dames een pakje met kinderkleertjes naar een arme vrouw, wiens man in de gevangenis gedetineerd is en van wie wij dachten, dat zij heel hard onze hulp nodig had. Bij een volgend bezoek evenwel gaf de vrouw het pakje weer terug met de woorden: „Als je niks anders hebt, kun je wel thuis blijven. Waar zie je me voor aan, mijn kinderen hebben nog betere kleren, dan die je me gegeven hebt. Die rijke reclasseringsinstelling van het gouvernement kan toch wel iets beters geven". Die helpende hand was dus niet erg welkom geweest.

Gelukkig zijn er nog anderen, die onze hulp beter weten te waarderen en voor dezen wil ik u nogmaals vriendelijk verzoeken eens uw kasten en laden te inspecteren. Mocht u iets gevonden hebben, laat het ons dan maar
rue.
weten of bel 11832 op en het komt in

Dat ons beroep op medewerking en steun niet steeds wordt begrepen, kan ik u met het volgende voorval duidelijk maken. Op Santa Rosa gaven we Vrijdagavond een filmvoorstelling. Voor deze gelegenheid waren de buitenlichten uitgedaan, zodat het erg donker was. Tijdens de korte pauze wilden de dames de aangekondigde collecte houden en rammelden eens met de busjes, hetgeen prompt van meerdere kanten de bemoedigende uitdrukking ontlokte: „O, negoshi.", waarop de collecte maar werd afgelast.

Na dit somber verhaal wil ik u toch ook iets opwekkenders vertellen.

Het is deze dagen gebeurd, dat een heer op het kantoor kwam en vertelde, dat hij zeer getroffen was door de artikelen in de kranten en door de propaganda van de Reclasseringsweek. Hij bekende zonder enige schroom vroeger zelf ook in aanraking te zijn gekomen met de reclassering en onder haar toezicht te hebben gestaan. Hij scheen er de prettigste herinneringen aan te hebben, want hij gaf zich op als donateur voor een jaarlijkse bijdrage van f. 20. en bood zich zelfs aan als toezichthouder of gezinsvoogd. Is deze man, die de ellende aan de lijve heeft ondervonden, die weet, wat het is verdacht te zijn geweest, die zich nu ontpopt als een dankbaar en sociaal mens, niet de schoonste aanbeveling voor het werk van de reclassering?

Maar we zijn nog steeds niet klaar met het bedanken van allen, die ons hebben bijgestaan, ook de vele meisjes, die Zaterdag en Zondag edelmoedig het doodvervelende werk van collecteren en speldjes verkopen op zich hebben genomen, mogen wij niet vergeten te vermelden;
de schrijvers van de artikelen die u deze dagen in de dagbladen heeft kunnen lezen en die het reclasseringswerk ieder van een andere zijde belicht hebben; de redactie van de dagbladen; de omroepers van de Curom en radio Hoyer, die hun volle medewerking hebben verleend voor deze reclasseringsweek:
en last not least onze ambtenaren en typiste, zij allen delen in onze dank.

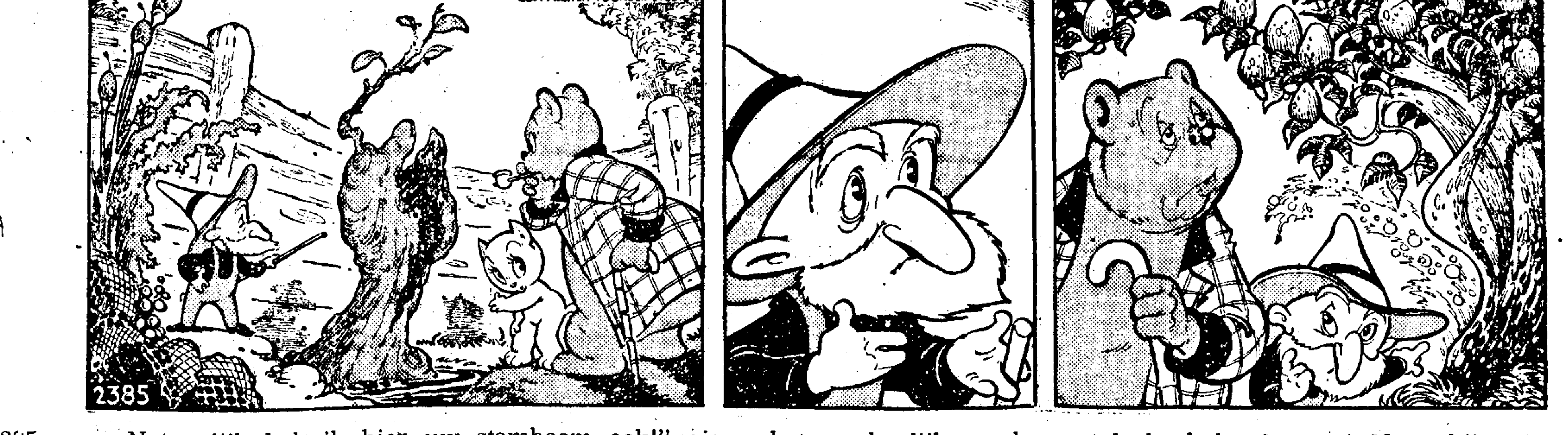
De reclasseringsweek is in ieder geval niet onopgemerkt voorbij gegaan, zo kon Mr Burghart b.v. het niet laten dezer dagen in de rechtszaal voor de reclassering propaganda te maken. Hij kwam eerlijk voor zijn mening uit, toen hij sprak: „Wat is de waarde van al de mooie woorden, gesproken door hoge autoriteiten bij de opening van de Reclasseringsweek, indien deze niet door daden gevolgd worden"?

Welnu, ik kan Mr Burghart en iedereen verzekeren, dat het geenszins in de bedoeling van het Bestuur van de Stichting ligt, het bij woorden te laten en dat wij eerlijk ons best zullen doen de goede gedachten, uitgesproken tijdens deze reclasseringsweek, ook in daden om te zetten, maar wij rekenen dan ook op uw aller volle medewerking.

Blijft u in gebreke, dan zullen wij helaas ook niet in staat zijn te doen hetgeen wij zo graag zouden willen doen en hetgeen zo noodzakelijk gedaan zou moeten worden ter reclassering van velen onzer medeburgers.

Bij het sluiten van de Reclasseringsweek 1955 wil ik u allen nogmaals danken voor uw belangstelling en medewerking, maar tevens blijf ik er bij u allen op aandringen, houdt niet op en houd nooit op ons de helpende hand te bieden bij ons werk.

Ollie Bommel en de Knollengaard

2385 — „Natuurlijk heb ik hier uw stamboom ook!" riep het oude tuinmannetje uit. „Ik heb hier alle stambomen van iedereen die iemand is. Hoe is de naam? Bommel? Juist, komt u maar mee!"

Tom Poes en heer Ollie volgden de oude nieuwsgierig naar een hoekje van de tuin. De grond werd daar drassig en een hoge schutting beschermde het plekje, zodat het er windstil was.

„Juist, deze is het!" zei het mannetje en het wees op een knoestige knotwilg die fier een tak omhoog stak.

„Is dat alles?" riep heer Bommel teleurgesteld. „Dat kromme rare ding? Die korte stronk?"

„Hij groeit niet hard", gaf de grijsaard toe. „Ik heb er wel wat moeite mee gehad, want in het begin wou hij helemaal niet. Toen heb ik hem een slijkbehandeling gegeven......"

„Wát hebt u hem gegeven?" vroeg heer Ollie geprikkeld.

„Een slijkbehandeling", herhaalde de gaardenier. „Flink wat aards slijk om de wortel, dat helpt de groei. Nu is hij wel sterk — maar ik geef toe, dat hij niet hoog is. Misschien moest ik nu weer wat slijk weghalen — dat wil dan wel weer eens helpen!"

„Hm!" bromde heer Bommel. „Hij wendde zich misnoegd af en stond nu plotseling tegenover een hoge vruchtboom, vol vreemde, knolachtige vruchten".

„Dit is heel wat beter!" hernam hij jaloers. „Dit is pas het soort stamboom, dat iemand van mijn stand past, als u begrijpt, wat ik bedoel." „Ja, dat is een mooie", gaf het bejaarde ventje toe. „Die heeft heel wat geleerden en kunstenaars voortgebracht. Maar zulke zijn er niet zo veel".

„Zo een wil ik ook hebben!" sprak heer Bommel beslist. „Geld speelt geen rol, heer gaardenier! U moet mijn stamboom verwisselen!"

Mens of We[illegible]

door A. Rutgers van der Loeff-Basenau

Evenals bij de Russen werden ze door nauwe doorgangen in overvolle barakken gedreven en voortgesnauwd; de [illegible] met ontsmettingspoeder werd [illegible] overal ingestoken, hal[illegible] van jurken werden uitgescheurd, haren werden nodeloos volgespoten, kleine kinderen kregen een even onzachte behandeling als de groten en begonnen jammerlijk te huilen. Hadden ze hiervoor nu die lange, lange reis gemaakt?

Lene Stojke richtte zich hoog op. Zij kwam langs de officier en zei: „De meesten van ons hebben, ondanks alles, nog een gevoel van eigenwaarde".

De man bekeek haar door zijn monocle en draaide zich om. Een onderofficier, die haar had gehoord, draaide zich om en snauwde: „Eigenwaarde! Vuile bedelaars zijn jullie. Ons eten kom je opeten! Alsof we het hier breed hebben!"

Erlof zag hoe zijn moeder zich omdraaide en de man aankeek. [illegible] niet trots, niet verontwaardigd, maar onnoemelijk pijnlijk verrast, dat de tranen hem in de ogen schoten. Zó had hij moeder nog nooit zien kijken.

„Kom, moeder", zei hij. „Ze begrijpen het niet".

„Nee", zei ze, „ze begrijpen het niet", en zij liet zich door hem bij de hand nemen.

Maar voordat ze bij de uitgang waren, moesten ze beide handen uitsteken. Een groot paars stempel werd vernederend kenmerk van hun vluchtelingschap. Erlof werd bloedrood, maar hij keek strak voor zich.

Over het stationsemplacement, dwars over een groot kaal veld met platgetrapt onkruid, vuile papieren en roestige blikken werd de stoet vluchtelingen naar een grote, kapotgeschoten en verlaten fabrieksruimte gebracht.

Twee geweldige stalen deuren gingen open; daarachter was de fabriekshal onder het stukgeschoten dak. Op de gebarsten betonnen vloer lagen tegen elkaar aangedrongen al vele honderden vluchtelingen van een vorig transport. De woorden van begroeting waren smalend, men bekeek elkaar zoals kameraden in het ongeluk elkaar bekijken. Kleine, bleke kinderen zagen kleine, bleke kinderen; opgeschoten jongens en meisjes zagen andere verwaarloosde opgeschoten jongens en meisjes, uitgeputte vrouwen met haarslierten rond hongergezichten lazen de radeloosheid op de gezichten van andere uitgeputte vrouwen.

„Hier is niet veel plaats voor hoop", zei er een.

„Toch wel" zei een ander. „Van hier gaan we verder".

„Hoe?"

„Naar vluchtelingenkampen of naar boeren in de omtrek, naar de turfstekerijen in het Noorden of op eigen gelegenheid naar particuliere adressen als je geluk hebt".

„Wij hebben geluk, moeder", zei Erlof. „Wij gaan naar oom Reymer op Sylt".

„Als hij ons tenminste hebben wil, jongen".

„Maar we gaan in elk geval naar Sylt".

„Ja, naar Sylt gaan we".

Toen de hele stoet vluchtelingen van het laatste transport binnen was en de deuren op het punt stonden gesloten te worden, overzag Lene Stojke de situatie. Hier te overnachten was onmogelijk. Er was geen sprake van, dat er voor ieder een zitplaats zou zijn.

Voor de tweede maal stapte zij naar de dienstdoende officier.

„Hoe kunnen onze mensen hier slapen?"

Deze keer draaide hij zich niet om. Hij nam de monocle uit zijn oog en zei: „Er is geen andere ruimte".

„Maar de trein waar we uit zijn gekomen? Die staat daar nog. Wat gebeurt daarmee?"

„Die blijft staan tot morgenochtend."

„Dan gaan we daarheen."

„Het bevel luidt: hier blijven."

Zij keek hem aan. „Ik geloof niet, dat ik U gehoorzaamheid ben verschuldigd onder deze omstandigheden."

Zij riep iets naar de anderen, maakte een beweging met de arm. Velen keerden om en liepen naar de poort terug. Het was een horde, die revolteerde tegen het gezag. Eindelijk revolteerde. Zeker tweehonderd vrouwen en kinderen liepen terug naar de verlaten personenwagons, waar het altijd nog beter was dan op de kille betonnen vloer in de overvulde fabriekshal. In de verlaten rijtuigen, waar duizend vluchtelingen in gestouwd waren geweest, konden tweehonderd het zich betrekkelijk gemakkelijk maken. Men strekte zich uit op de banken, vrouwen namen de kleinste kinderen in hun armen en met het hoofd op een bundeltje kleren vielen de meesten al gauw in slaap.

Maar een oude vrouw lag te snikken. „Als drek worden we ontvangen, als drek, als drek......" jammerde ze.

„Dit land is te vol," zei Erlof's moeder zacht. „Maar ze zullen aan ons moeten wennen."

Erlof lag naar zijn handen te kijken, zijn ogen stonden ongelukkig en donker. Het was alsof de stempels hem brandden. Als wij op Sylt komen, houd ik ze achter mijn rug, dacht hij. Als ik bij vader kom, moet hij ze niet zien. Als ik werk zoek, verstop ik mijn handen. Ik ben vluchteling en voor een vluchteling hebben ze minachting. Waarom?

De volgende dag van zes uur 's morgens tot twee uur 's middags zat Erlof boven op de geslonken bagage op het grote perron. Hij wachtte op zijn moeder. Zijn handen hield hij omgekeerd, de palmen naar boven, dat hij de stempels niet zou zien. Zou moeder ooit terug komen? Er zaten andere eenzame, bange kinderen op andere stapels schamele bagage. Zouden hun moeders ooit terug komen? Wat gebeurde er met verlaten kinderen in West-Duitsland?

Zijn moeder zag hem zitten voordat hij haar zag. Ze schrok. Ik wist niet dat hij zó nietig, zó smal en zó eenzaam was, dacht ze.

„Ik heb de kaartjes voor Hamburg," zei ze. Zij sprak zoals zij in normale tijden zou hebben gedaan, alsof zij tegen hem kon zeggen: „Ga mee naar de dierentuin."

Erlof sprong op. Zijn ogen straalden haar tegemoet, maar zijn handen hield hij op de rug.

Naar Hamburg. De trein was vol maar gewoon vol. Er zaten gewone mensen in, die op een gewone manier reisden en gewone kleren aanhadden

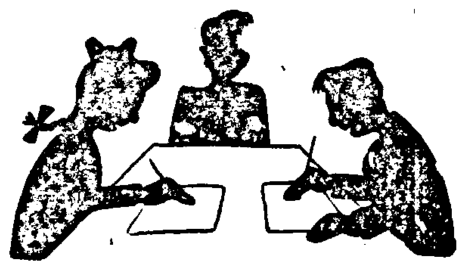
(Wordt vervolgd)

LEO HORDIJK is een Monnikendammer groenteman, die in de oorlog vijf Joodse onderduikers verborgen hield en uit dankbaarheid daarvoor met zijn gezin naar Amerika werd gehaald. Hij is thans ontdekt door Hollywood. Hordijk zal er optreden als adviseur in onderduikzaken bij de opnamen van een oorlogsfilm.

DANNY KAYE'S filmpje voor het kindernoodfonds van de Verenigde Naties heeft reeds 30 miljioen toeschouwers getrokken. In zeshonderd grote steden in Amerika en Canada heeft het filmpje gedraaid. Ook in Australië, India, Japan, de Philippijnen en Singapore is het vertoond. Men staat op het punt de film in achttien talen uit te brengen in Azië, Europa, Zuid-Amerika en het Nabije Oosten. De directeur van de Unicef, Maurice Pate, schat de opbrengst alleen al van de Engelse versie op een bedrag van 600 duizend gulden.

Er is een langspeelplaat verschenen met liedjes van Jules de Corte.

De BBC-televisie en de Britse reclame-televisie (ITA) mogen geen politieke onderwerpen voor de camera's brengen, die binnen veertien dagen in het parlement zullen worden behandeld. Reden: het onafhankelijk oordeel van de parlementsleden moet worden beschermd, de publieke opinie moet niet worden beïnvloed voor het parlement een beslissing heeft genomen en de afgevaardigden moeten niet onder druk van de openbare mening worden gezet.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Het land van de REGENBOOG

Er was eens een meisje, dat Annie heette en totaal verwend was door haar ouders. Wilde Annie dit of wilde Annie dat, ze kreeg het. Onmiddellijk. Dom van die ouders, niet? Was het te verwonderen, dat Annie alles wilde hebben wat haar aanstond?

Zo kwam er op zekere dag een stokoud vrouwtje aan de deur. Zij droeg een korf met allerlei koopwaren en in die korf lag ook een snoer purperen kralen, dat dadelijk de begeerte en hebzucht opwekte van Annie.

„Nee", lachte het oude vrouwtje, „nee, die zijn niet te koop. Die kun je alleen krijgen, als je me een stukje van de regenboog geeft."

En het vrouwtje wees naar een prachtige regenboog, die hoog aan de hemel stond.

„Daar een stukje van", herhaalde het vrouwtje, „want die kralen, weet je, zijn sprookjeskralen, en wie ze draagt heeft het geluk en de tevredenheid."

„Dan wil ik een stuk van de regenboog hebben", zei Annie koppig.

Meteen was het oude vrouwtje weg.

Annie trok haar beste pak aan, nam een flinke stok en begaf zich dadelijk op weg om te zoeken naar het land van de regenboog. Ze trok over velden en dalen, heuvels en bergen, totdat ze in een gebied kwam, waar alles purperkleurig was.

Dit zal wel het land zijn van de regenboog, dacht het meisje.

„Waar wil je heen?" vroeg een zachte stem.

En toen Annie verwonderd omkeek, zag ze een jong meisje staan, geheel in lompen gehuld, en mager, zó mager....

„Ga je ook op zoek naar het land van de regenboog?" vroeg het kind.

„Ja", zei Annie, „is het nog ver?"

„Weet ik niet", zei het kind, „maar als je wilt, kunnen we samen zoeken."

Zo trokken ze samen verder.

„Zeg", zei het vreemde kind, „waarom wil jij naar het land van de regenboog?"

„Omdat ik de purperen kralen wil hebben", zei Annie.

„Dat is geen goede reden", zei het kind ernstig; „maar laten we verder trekken en zoeken. Misschien heb je geluk."

Toen bereikten ze eindelijk de top van een heuvel en het meisje bleef staan.

„Ach", zuchtte het, „ik voel, dat ik niet verder kan. Ik ben zo moe en zo hongerig. Ga jij maar alleen verder zoeken. Misschien ben je er haast. Ik wens je veel succes, kleine Annie. Ik ben er niet in geslaagd mijn doel te bereiken."

Toen voelde Annie diep in haar hartje medelijden met het kleine meisje, dat toch zo haar best had gedaan. Weg waren alle gedachten aan de purperen kralen.

Ik moet dat stuk regenboog hebben voor dit arme, kleine meisje, dacht Annie.

Maar kijk, zodra Annie dit gedacht had, klonk er een onweersslag, die Annie een ogenblik versufte, en toen ze weer klaarwakker was, stond ze nog te praten met het oude vrouwtje aan de deur en in haar handen klemde ze een anemoontje met vele kleuren.

„Je mag deze kralen hebben, Annie", lachte het vrouwtje, „want voor het eerst van je leven heb je nu ook eens gedacht aan iemand anders dan jezelf. Dat is de enige manier om geluk en tevredenheid te bezitten."

Met het anemoontje in haar ene hand en het snoer in de andere liep Annie weer naar binnen. Ze heeft het aardige vrouwtje nooit meer teruggezien, maar het anemoontje heeft ze gedroogd en zorgvuldig in haar plantenboek geplakt. En boven het anemoontje heeft Annie een stevige regenboog getrokken in kleuren. Nu en dan kijkt ze er naar en dan denkt ze aan het andere kleine meisje, daar op de top van die heuvel.

Iedereen vraagt zich af hoe het toch komt, dat Annie zo gemakkelijk van alles afstand kan doen en waarom haar ogen zo schitteren als ze een kind blij maakt. Maar dat is Annie's geheim.

Het grote geheim uit het land van de regenboog. DAISY

OP DE FLES

Een algemeen gebezigde uitdrukking voor iemand, die het in zaken niet heeft kunnen bolwerken is: „hij is op de fles". Deze uitdrukking zou met het onderstaande verband houden.

In de zestiende eeuw had 't glasblazen in Italië een hoge trap van ontwikkeling bereikt en de glasblazers wisten ware meesterstukjes te voorschijn te toveren. Maar ook hier kwam concurrentie (mededinging) opzetten.

In Frankrijk ging men zich ook toeleggen op het glasblazen en het duurde niet lang of verschillende Italiaanse glasblazers kwamen in nood. Zij konden hun voortbrengselen niet meer voldoende verkopen. Er was nog de fles, waarnaar nog wel veel vraag was, maar daarmee hielden de grootmeesters zich niet op. Maar ja, de nood dwong en zo zagen verschillenden zich genoodzaakt toch flessen te gaan blazen. Zo kwam men aan de uitdrukking „op de fles gaan". Het Italiaanse woord „fiasco" betekent ook fles, zodat het verband, ook in onze taal, duidelijk is.

AARDEWERK

Voorwerpen voor huishoudelijk gebruik werden vervaardigd van aardewerk, dat in het vuur werd gehard.

Het Delftse en het Engelse aardewerk van Wedgewood waren vroeger beroemd. Terracotta, potklei met fijn gemaakte stukken tichelsteen vermengd, wordt gebezigd om er ornamenten van te maken. Het fijnste aardewerk is porselein.

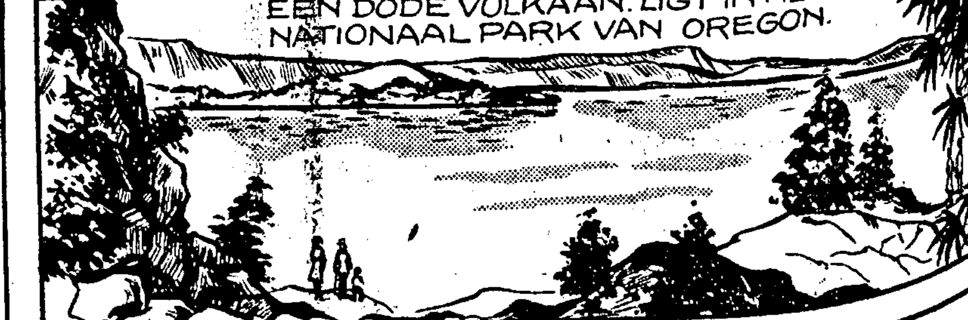

ONZE WONDERE WERELD

AARDRIJKSKUNDE

ER ZIJN VEEL MERKWAARDIGE PLEKJES OP DE AARDBOL TE VINDEN, WANT ELK LAND HEEFT DE ZIJNE, AL KENT NIET IEDER DIE VAN ZIJN EIGEN LAND. DAARBIJ KOMEN ER MERKWAARDIGE SPELINGEN VAN DE NATUUR VOOR.

DE BRUIDSLUIERWATERVALLEN, MET EEN REGENBOOG ZIJN TE VINDEN IN HET YOSEMITE NATIONAAL PARK VAN OREGON.

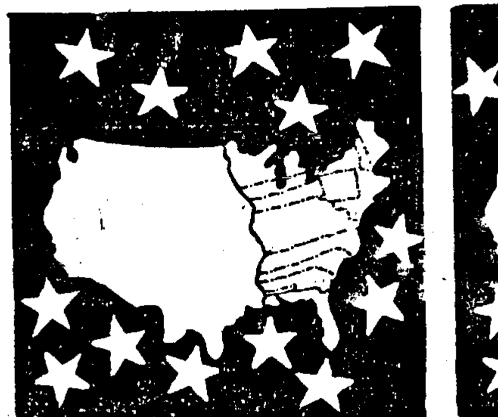

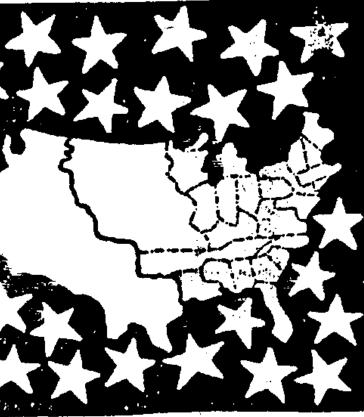
EEN MEER MET EEN SAFFIERBLAUWE WATERSPIEGEL IN DE KRATER VAN EEN DODE VULKAAN. LIGT IN HET NATIONAAL PARK VAN OREGON.

HET KONINKLIJKE RAVIJN VAN DE ARKANSAS RIVIER IN COLORADO. BOVENOP: DE HOOGSTE HANGBRUG TER WERELD OP EEN HOOGTE VAN 1.053 VOET.

DE GROOTSTE STEEN UIT EEN STUK TER WERELD. HIJ HEEFT EEN HOOGTE VAN 700 VOET EN LIGT IN ATLANTA GEORGIË. MEN NOEMT HEM VAAK HET ACHTSTE WERELDWONDER.

IN 1783 TELDE AMERIKA NOG MAAR 13 STATEN; IN 1820 WAREN ER 23 EN THANS 48.

KORAALEILANDEN WORDEN IN DE LOOP DER EEUWEN GEVORMD DOOR DE SKELETTEN VAN MILLIOENEN KORAALDIEREN. MEN VINDT ZE IN DE TROPISCHE ZEEËN.

Lucia Vonsee	1	BOEK
Eric Oovale	1	BOEK
Hilliante Vonsee	1	BOEK
Ingrid Haseth	1	BOEK
Peter Sprockel	90	„
Enny Wever	90	„
Ingrid Sprock	90	„
Claudina Becker	90	„
Eric de Haas	90	„
Anna Elenburg	90	„
George Curiel	90	„
Donald Davelaar	90	„
Paulientje Vissers	80	„
Elka Curiel	80	„
Lucille Curiel	80	„
Harold Noorden	80	„
Rudi Sprock	80	„
Nita Tyroll	80	„
Dolly Tyroll	80	„
Georgette Labad	80	„
Dulcella Haseth	80	„
Henry de Cuba	80	„
Ernie Isselt	80	„
Edmund Perry	75	„
Francine Moron	70	„
Aida v. Dongen	70	„
Denise Ho	70	„
Percy Ho	70	„
Vivienne Pieters	70	„
Oscar Ugueto	70	„
Roosje Schmeits	70	„
Marjo Schmeits	70	„
Diane de Jong	70	„
Henry Elisabeth	70	„
Joyce Perry	60	„
Lino Virginia	60	„
Jetti Jans	60	„
Marian Gijsbertha	60	„
Mauritza Fontilus	60	„
Henry Martinez	60	„
Albert Eendracht	60	„
Agnita Eendracht	60	„
Gladijs Rodriguez	60	„
Henry Elisabeth	60	„
Ingrid Hollander	60	„
Mary Anne Hollander	60	„
Jan v. Roosmalen	60	„
Marjorie Elisabeth	60	„
Jean Louis v. Opstal	60	„
Elma van Sauers	60	„
Irene Haseth	60	„
Iwan Vonsee	60	„
Theo Vonsee	60	„
Albert Davelaar	60	„
B. Snik	55	„
Trudeke Stam	50	„
Richard Lopez Penha	50	„

Elio Borgschot	50	„
Emerita Gerard	50	„
Mildred Campagnard	50	„
Grace Jonkhout	50	„
G. Curiel (v. Swietenstr.)	50	„
Rosemary Sprockel	50	„
Vera Caster	50	„
Eric Beeldsnijder	50	„
Mirtha Casseres	50	„
Oswin Casseres	50	„
Maria Louisa Becker	50	„
Florence Beeldsnijder	50	„
Ivy Ignacio	50	„
Anitra Palm	50	„
Carlos Kranwinkel	50	„
Ivy Dovale	50	„
Gerda Smeets	50	„
Wilda Curiel	50	„
Ronald Pluim	50	„
Ingrid Pluim	50	„
Georgetina Pluim	50	„
Edward Young	40	„
Edith de Jong	40	„
Ruben Wever	40	„
Elio Borgschot	40	„
Raquel Ramos	40	„
Wanda de Freitas	40	„
Shirley Cratz	40	„
Jenny Fraai	40	„
Cleon Gout	40	„
Carla Becker	40	„
Hella Chundro	40	„
Renate Benschop	40	„
Ivonne Chin-Sue	40	„
Delia Arron	40	„
Overida Arron	40	„
Marie da Silva	40	„
Roy de Vries	40	„
Wim Smeets	40	„
Rudi Vonsee	40	„
Verginia Vonsee	40	„
Marilu Capriles	35	„
G. de Los Santos	35	„
Louise Sanchez	30	„
Eldrid Fontilus	30	„
Richard Knel	30	„
Petra de Cuba	30	„
Daniel Wever	30	„
Jossie Wever	30	„
Kiki Bernardus	30	„
Raymond de Windt	30	„
Faustina Frank	30	„
Sylvia Maduro	30	„
Stanley Davelaar	30	„
Hubert Salas	30	„
R. Devid	30	„
Ingrid Hose	30	„

Georgine de Lannoy	30	„
Ella de Lannoy	30	„
Ethel Sprock	30	„
Lucie v.d. Loos	30	„
Consuelo Tromp	30	„
Edeltrud Juda	30	„
Juan Lauff	30	„
Nilo Kleinmoedig	30	„
Rodion van Eijma	30	„
Yvonne Valk	30	„
Shelly Curiel	30	„
Joseline Palm	30	„
Ronald Casseres	30	„
Rieke Moeniralm	30	„
Gerda Ho	30	„
Marlene Kamperveen	30	„
Toontje Kamperveen	30	„
Louise d'Arnault	30	„
Arline Ugueto	30	„
Jacques Hernandez	30	„
Helen van Sprang	30	„
Hertha van Sprang	30	„
Tessie van Sprang	30	„
Jan van Sprang	30	„
Rotilio Rijzenburg	25	„
Laurina Pourier	20	„
N. Jacobus	20	„
Henry v. Meeteren	20	„
Robert Sanchez	20	„
Jessy Maduro	20	„
Mavis Wehl	20	„
Kenneth Beeldsnijder	20	„
George Richardson	20	„
Mathilde Laurence	20	„
Sigrid Casseres	20	„
Ludwina Croes	20	„
Glenda de Cuba	20	„
Hans Roest	20	„
Mayra Pocornie	20	„
Lenny Arron	20	„
Norman Ugueto	20	„
René Ugueto	20	„
Cordula Veeris	20	„
Yosta Doedel	20	„
Adrie Bloem	20	„
Edward Profeet	20	„
Th. B. C. Mathilda	20	„
Florentina Mathilda	20	„
Edith Mathilda	20	„
Anthony Nahar	20	„
Hetty d'Arnault	20	„
Marlene Deira	20	„
Regina Haseht	20	„
Isidra Borgschot	20	„
Lilian Chocolaad	15	„

Gerrit Albertina	15	„
Elvia Emerentiana	15	„
H. Rijzenburg	15	„
Maria Römer	15	„
Joyce Henriquez	15	„
A. Natzijl	15	„
Franciën Mulder	15	„
Frits Hasham	15	„
Isidra Borgschot	10	„
Mevis Pijpers	10	„
Wilma Espacia	10	„
Ivan W. Ramos	10	„
Rudolf Jansen	10	„
Judith Alberto	10	„
Adelgonda Juda	10	„
Orsine Kamperveen	10	„
Veronica v. Heyningen	10	„
Erick v.d. Berg	10	„
Evelyn Roosberg	10	„
Ronald Malmberg	10	„
Margarita Kleinmoedig	10	„
Joan Edwards	10	„
Ivy Richardson	10	„
Ella Richardson	10	„
Harold van Eijma	10	„
Yvonne Gelderman	10	„
A. Verstappen	10	„
Christine de Jong	10	„
Lenny Bouwman	10	„
Edith Laurens	10	„
Marlene Adoptie	10	„
Humphrey Oleano	10	„
Franklin Sanchez	10	„
H. Devid	10	„
Tineke Erhart	10	„
N. La Croez	10	„
Stella La Croez	10	„
Giovanie Maduro	10	„
Ferdinand Maduro	10	„
Glenda Croes	10	„
Alicia Pieters	10	„
Hannibal Sprock	10	„
Sigrid Sprock	10	„
Iris Dovale	10	„
Gerda Sprock	10	„
Ilse Dovale	10	„
Ronald Doedel	10	„
Ligia Doëdel	10	„
Emmy Burnet	10	„
Helga Burnet	10	„
Stanley Leonora	10	„
Gilbert Leonora	10	„
Roberto Leonora	10	„
Lilian René	10	„
Otmar Curiel	10	„
Margaret Orman	10	„
Isidera Morar	10	„

SNOEPEN

Dat doen we allemaal graag! Snoepgoed heeft altijd bestaan. De Chinezen kenden het reeds duizenden jaren voor onze jaartelling, al was het natuurlijk in heel andere vormen, dan wij snoepgoed kennen. Zij droogden bepaalde vruchten uit, ook gember, evenals de Egyptenaren, die vijgen en dadels met honing bereidden, in de zon lieten drogen of soms ook bakten. Een paar eeuwen voor Christus' geboorte kwam de rietsuiker, die in Indië bekend was, naar Europa. De soldaten, die in het leger van Alexander de Grote dienden, kauwden de rietstengels en noemden dit snoepgoed „zoetpijpjes".

Brief van Tante Corry

Een stortvloed van brieven heeft Tante Corry deze keer van haar honderden neefjes en nichtjes ontvangen. Het is natuurlijk niet mogelijk om al deze brieven uitvoerig te beantwoorden. Maar toch wil tante Corry de neefjes en nichtjes, die haar iets bijzonders geschreven hebben, een kort antwoordje terug geven.

Op de eerste plaats wordt Rudy Vonsee van harte gefeliciteerd op zijn verjaardag as. zaterdag. Ook zijn zusje Hilliante gelukgewenst.

Jammer, dat de lange brief van Anna Elenburg over het Koninklijk Bezoek te laat binnen kwam. Wat leuk, dat die oude knoekoevrouw op de tonen van het Wilhelmus danste! Anna, wel bedankt nog voor die mooie tekening van het bootje, dat „Corry" heet!

Elma v. Sauers schrijft, dat ze het zo leuk vond, dat haar vorige brief in de krant stond afgedrukt.

Claudina Becker uit Aruba, W. I. Curiël en Herta v. Sprang zijn allen nog vol van het Koninklijk Bezoek. Zij schrijven, dat ze een beetje verkouden zijn. Beterschap, hoor!

Diane de Jong schrijft, dat ze weer op Curaçao terug is. Fijn, dat je de Koningin nog hebt kunnen zien, Diane!

Ook Roosje Schmeits schreef een leuk briefje, en Helga Burnet, en Josta Doedel uit Aruba, en Nita en Dolly Tyrol. Hartelijk dank, hoor. Tante Corry heeft er echt van genoten.

Natuurlijk kwamen zich deze keer ook weer een hele boel nieuwe neefjes en nichtjes voor de „Amigoe"-kinderkrant melden. Het zijn Stanley, Gilbert en Roberto Leonora van Kintjan, Emmy Burnet (gefeliciteerd, Emmy, op je komende verjaardag!), Otmar Curiël, Margaret Orman (wat een mooi getypte brief, Margaret!), en Lilian René. Allemaal welkom, jongens!

En nu willen jullie natuurlijk weten, wie deze keer een boek gewonnen hebben. Hilliante Vonsee, Lucia Vonsee en Ingrid Haseth behaalden 100 punten, en Eric Dovale was na loting de gelukkige onder de goede oplossers van deze keer. Alle drie krijgen dus een boek.

De oplossing van de vorige rebus luidt: „Holle vaten klinken het hardst".

En op deze pagina vinden jullie al weer een nieuwe puzzle. Doe je best er op en zorg, dat je de oplossing op tijd instuurt. Je moet dat doen vóór zaterdag 3 december.

Tante Corry laat alle neefjes en nichtjes van de „Amigoe"-kinderkrant hartelijk groeten.

Tante Corry
„Amigoe di Curaçao"
Curaçao.

De beschadigde wegwijzer

Meneer Tuffer maakt een rondreis door Europa, waarbij hij de hoofdsteden van sommige landen wil bezoeken.

Op een gegeven ogenblik komt hij terecht bij een viersprong, waar een wegwijzer met vier armen staat.

Het toeval wil echter, dat alle letters, die op de wegwijzer stonden, losgelaten hebben en op de grond zijn gevallen.

Wat nu?

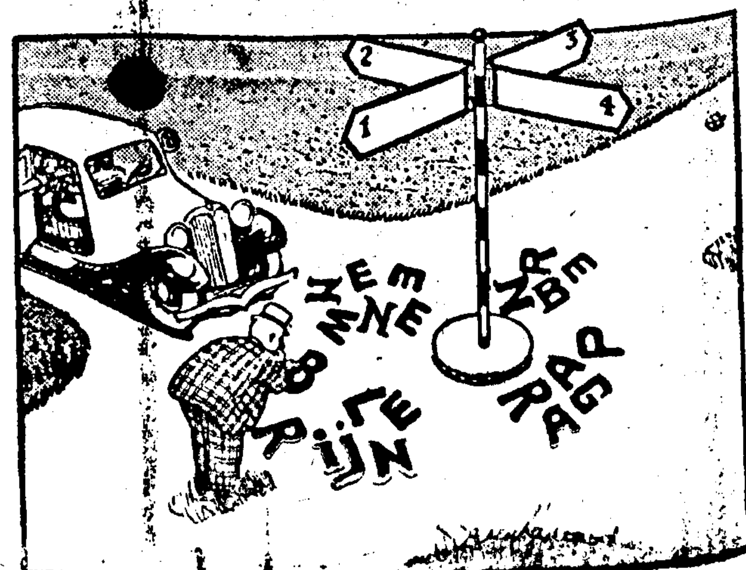
Onder elke arm liggen de letters van de plaatsnaam, die precies op die arm stond, door elkaar.

Toch slaagde meneer Tuffer er in om, met behulp van de gevallen letters, voor elk der vier lettersarmen de bijbehorende plaatsnaam terug te vinden.

Doe dat meneer Tuffer eens na. Ik verklap nog even, dat elke plaatsnaam de naam van een grote stad in Europa is.

Denk er ook om, dat de letter, die meneer Tuffer op het plaatje in zijn hand houdt, bij de letters van een wegwijzerarm hoort.

Hoe luiden die vier plaatsnamen?

Het aan de grond stoten van de „San Rafael"

Commissie van Onderzoek verlangt controle op in en uitgaande schepen

Kapitein corrigeerde orders van loods

Willemstad. — Op 29 juli 1955 heeft het motorschip „San Rafael" bij het binnenlopen der haven van Willemstad aan de grond gestoten. Een commissie als bedoeld in artikel 29 lid 3 der Schepenwet heeft overeenkomstig het voorstel van de Inspecteur voor de Scheepvaart, optredend namens de Inspecteur Generaal, beslist, dat een onderzoek zal worden ingesteld naar de oorzaak van het ongeval. Dit onderzoek heeft plaats gevonden op 7 oktober 1955 in tegenwoordigheid van de Inspecteur voor de Scheepvaart S. J. Smit. De commissie heeft kennisgenomen van de stukken van het voorlopig onderzoek der Scheepvaartinspectie, waaronder het procesverbaal van het verhoor van de loods, het loodsbriefje en een afschrift van de door de kapitein van de „San Rafael" voor de Consul Generaal der Dominicaanse Republiek afgelegde scheepsverklaring en heeft de loods als getuige onder ede gehoord.

Uit de verklaringen en bescheiden is de commissie het volgende gebleken. Het Dominikaanse motorschip „San Rafael" lengte 204 voet, inhoud 995 B.R.T. is in de Verenigde Staten gebouwd, jaar onbekend, en behoort toe aan de Estado Dominicano, gedomicilieerd te Ciudad Trujillo. Het wordt voortbewogen door een Fairbanks Morse motor van 1800 I.P.K. en is voorzien van twee schroeven. Ten tijde van de ramp was aan boord een bemanning van in totaal 33 leden. Gezagvoerder was **Jorge A. Brady Berrocal.**

De „San Rafael" was op 26 juli 1955 van Ciudad Trujillo, geladen met 2.800 papieren zakken cement vertrokken met bestemming Curaçao, alwaar het 29 juli des morgens arriveerde. Om 9.30 uur is de loods aan boord gegaan van het schip, dat zich toen bevond op ongeveer 1 mijl Z.W. van de rode boei. De loods begaf zich naar de stuurtoren waar zich de kapitein bevond met een stuurman en een tolk.

De roerganger stond een dek lager waar zich ook de telegrafen bevonden. De commando's worden vanuit de stuurtoren gegeven door een spreekbuis. Volgens de verklaring van de loods heeft deze aanvankelijk met beide machines V.V. gegeven, zodat toen hij het schip in de mond der haven had, beide machines V.V. draaiden. Het schip draaide goed, temeer daar het roer hard over B.B. lag. Toen het schip een flinke B.B. beweging had, hoorde hij de kapitein door de spreekbuis het commando „medio timon" (midscheeps roer) geven. Het schip stutte onmiddellijk en liep direct daarop hard S.B. uit, waarop hij het commando beide machines V.A. gaf, doch iedereen begon te commanderen en het schip stootte daarop vlak onder het groene vuur met S.B. boeg en schampte af. Toen het schip de haven binnenvoer kreeg hij het commando weder terug. Er is geen schade geconstateerd.

Het schip meerde om 10.35 uur.

De Inspecteur voor de Scheepvaart voert het volgende aan.

Uit het vooronderzoek is gebleken, dat het Dominikaanse motorschip „San Rafael" zich, toen de loods aan boord ging op ± 1 mijl Zuidwest van de rode boei bevond. Het was de loods bekend, dat er een Wlijke stroom van 2 mijl stond. De loods ging naar de stuurtoren, waar zich de kapitein, een stuurman en een tolk bevonden, terwijl de roerganger zich aan dek lager bevond, waar eveneens de telegrafen stonden, waarbij de commando's door een spreekbuis werden gegeven.

Eerst werd met beide machines langzaam vooruit gegeven en toen het schip in de havenmond draaide, beide machines volle kracht vooruit, terwijl het roer bakboord aan boord lag. Het schip draaide goed. Terwijl het schip goed B.B. uitliep gaf de kapitein order door de spreekbuis het roer midscheeps te leggen, waardoor het schip stutte, stuurboord uitliepen, en niettegenstaande de orders van de loods om volle kracht achteruit te geven met S.B. boeg stootte, echter niet vast bleef zitten. Het schip kon toen binnengeloodst worden. Volgens het inzien van de Inspecteur is dit ongeval te wijten aan het midscheeps draaien van het roer op het moment, dat het schip nog niet genoeg naar B.B. was gedraaid; het schip stutte daardoor te snel en werd door de stroom op het achterschip, het voorschip naar S.B. gedraaid.

Verder wil de Inspecteur opmerken, dat door het ontbreken van ankers en het geen zicht hebben op telegrafen en roer dit schip onder bovengenoemde omstandigheden altijd grote kans heeft om in de haveningang aan de grond te lopen.

Het oordeel van de Commissie luidt:

De Commissie heeft geen der leden van de bemanning van de „San Rafael" kunnen horen. De loods bevestigde ter zitting dat het bij het binnenlopen van de „San Rafael" aan de eenheid der scheepsleiding heeft gehaperd. Dit wordt trouwens door de inrichting van het schip in de hand gewerkt. Het is een oude landingscraft. De loods bevond zich met de kapitein een stuurman en een tolk op een klein platform, boven op de stuurtoren. Vandaar loopt een spreekbuis naar een kleine ruimte in de stuurtoren, waar de roerganger zich bevindt met uitzicht door drie patrijspoorten en waar de machinetelegrafen zijn opgesteld.

Vanaf het bovenplatform is het niet mogelijk om rechtstreeks te controleren hoe en door wie de commando's worden uitgevoerd. Ook overigens beantwoordt het schip niet aan de eisen naar Nederlandse begrippen aan een behoorlijk zeewaardig schip te stellen. De Commissie dringt aan op een goede contrôle op de zeewaardigheid van inkomende en uitgaande schepen.

Vaart

Quartet nr Cristobal, **Oslofjord** v. La Guayra nr St Thomas, **Baretta** nr Pto Cabello, **Sta Rosa** v. New York, ...gia v. Aruba en **Leipzig** v. Cristobal.

Miss MARIA MONICA and
RUBY ELISABETH ARENDS-SMITH
have the pleasure of anouncing the arrival of their new born sister on 20 November 1955
MERCEDES FORTUNATA MARIA
Residental Emmastraat 5
Tel.: 1082

Surinaamse kerstactie I

Willemstad. — Onder auspiciën van de S.P.K.S. is een comité gevormd, dat zich in het kader van de jaarlijks terugkerende Kerstactie, zal belasten met het inzamelen van goederen ten behoeve van de leprozerieën in Suriname.

Tot de in te zamelen goederen behoren o.m. kledingstukken, kinderspeelgoed, boeken, tijdschriften, etc., etc. Er zal dit jaar ook een inzameling van gelden worden gehouden.

Surinaamse kerstactie II

Willemstad. — Traditie getrouw wordt ook dit jaar de Kerstactie Suriname georganiseerd, ten bate van de 3 leprozerieën in Suriname.

Het Comité dat de actie 1955, uitgaande van JPF zal leiden, is als volgt samengesteld:

R. Bos Verschuur — Voorzitter, L. Beerensteyn — Onder Voorzitter, W. Goedhart — Secretaris; H. Dikmoet — Penningmeester; R. Boom, A. Baars en J. Behr — commissarissen.

Het Comité doet langs deze weg een beroep op allen, die deze mooie actie ook dit jaar wensen te steunen, reeds nu hun gaven gereed te leggen. Wij komen al spoedig bij U langs.

Natuurlijk kunt U ons werk vergemakkelijken door even de club JPF op te bellen (tel. 23686) of Uw gaven daar te bezorgen.

Voor uw welwillende medewerking aan dit fraaie doel, zeggen wij U reeds bij voorbaat hartelijke dank.

BESTUUR JPF.

Het weer

Max. temp. 29.4 C (84.9 F), min. 23.4 C (74.1 F) en gem. 26.3 C (79.3 F). Max. wind 22, min 11 en gem. 10 knopen. Vochtigheid 80.4%. Neerslag 8.9 mm. Licht bewolkt 5, bewolkt 16 en zwaar bewolkt 3 uren.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Wie wint er nu eigenlijk een prijs in de Landsloterij?

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Geachte Redactie,

Sinds de nieuwe regeling bij de Landsloterij is ingegaan en er veel meer kans op een prijs zou zijn (zij het dan zeer kleine), is het mij, die nogal veel mensen ontmoet, die medespelen, opgevallen, dat vooral de laatste drie trekkingen, niemand van de ± 60 personen, die ik sprak, een prijsje had gehad of ten hoogste een eigen geldje, doordat het nummer eindigde op het bewuste laatste nummer van de hoofdprijs. De hoofdprijs is al enkele malen onbekend.

Nu weet ik ook, dat er bij de meeste mensen niet veel animo meer bestaat voor de loterij in zijn huidige vorm en vele loten onverkocht blijven, doordat spelers overgaan tot de clandestiene (oogluikend toegestane) loterij. Er wordt zelfs gemompeld, dat de Landsloterij met de helft van de 25.000 loten blijft zitten. Hoe deze loterij dan op normale wijze doorgang kan vinden en waar het geld vandaan zou moeten komen om alle betalingen te doen, welke de „regerings"-loterij buiten de prijzen om nog moet versieren, is mij een raadsel.

Steeds meer mensen hoor je zeggen: „Ik speel niet meer mee, je kan alleen maar nieten of eigen geld kopen." Wie wint er nu eigenlijk wel prijsjes en waar moet het heen met de landsloterij?

Met dank voor uw aandacht,

Een ook reeds afvallige medespeler.

De schrijfster Ruby Ayres, die een 150-tal romans op haar naam heeft staan, is te Weybridge (Engeland) op 72-jarige leeftijd overleden. Haar eerste succes, op 25-jarige leeftijd, was "Richard Chatterton V.C."

Boesman......

(Vervolg van pag. 1)

maling ook, want hij vertelde, dat de heren nog vijf zakken zand hadden, terwijl Nini er nog slechts twee over had. Later hoorde zij, dat Hofwijk maar een beetje had gefantaseerd. Doordat de avond inviel, besloot Nini echter te landen. Had zij geweten, dat haar man ook bijna door zijn ballast heen was, dan had zij wel langer in de lucht gebleven.

Vossenjacht

Een boeiend relaas deed Nini over de ballonvaart, die het echtpaar maakte in Afrika. De automobielclub had hen uitgenodigd en maakte er een vossenjacht van. De eerste mededinger, die een speciaal formulier aan haar man zou geven als de ballon neerkwam, zou een belangrijke prijs winnen. Over de daken van een klein stadje, waar de vrouwen zonnebaadden, ging het de woestijn in. Maar de landing viel tegen, want de automobilisten vochten gewoon om de eerste prijs te behalen. Ook in Griekenland heeft Nini een vaart gemaakt.

Een ballonvulling gas kost, zo vertelde de heer Boesman na het interessante verhaal van Nini, maar liefst 100 gulden in Nederland. Dat is dus een vrij kostbaar grapje. Jan Boesman liet zijn gehoor ook nog weten, dat de eerste televisie-uitzending vanuit een ballon in Nederland geschiedde met de Boesmans. Waardoor Amerika een beetje nijdig was, omdat die Hollanders de primeur hadden.

Er werden vervolgens twee zeer aardige filmpjes vertoond, waarvan er een werd opgenomen door de bekende televisie-regisseur Frik de Vries. De film liet de vele aanwezigen duidelijk zien hoe de ballonvaart geschiedt in Europa. Jammer, dat deze sport nu aan het uitsterven is. Voor de eerste wereldoorlog waren er 1000 ballonvaarders, voor de tweede nog 500 en nu slechts 68 in heel Europa.

Vragenstellers werden beloond

Na de films beantwoordde de heer Boesman de vele vragen, die gesteld waren. Er waren zeer originele bij, ook vragen, die bewezen hoezeer de aanwezigen de lezing apprecieerden. Zo was er een technische vraag over het weer en ook de vraag: „Wie van u beiden is wel eens door de mand gevallen?" Het rijmpje van Nini: Motorvliegen is nuttig, zweefvliegen een kunst en ballonvaren een delicatesse", werd door de heer C. A. Aler Jr aangevuld met de opmerking, dat het vliegen met de K.L.M. goedkoper was. Wat door Jan Boesman werd weerlegd met de opmerking, dat de brandstof voor het ballonvliegen fijn zand is, dus zeker goedkoper is dan het vliegtuig. De verschillende vragen werden beloond met een aandenken aan deze avond en wel een zilveren lepeltje in de vorm van een ballon. De winnaars waren de heer C. A. Aler, M. Sigaar en Dirk de Water.

De heer Boesman zal nog een lezing houden op Aruba en dan waarschijnlijk naar Jamaica gaan. Verder is hem de uitnodiging gedaan om in Caracas op te stijgen. Jan en Nini Boesman hopen met de Kerst weer in Nederland terug te zijn.

Wij wensen hen, evenals de heer Dennert dit deed bij zijn dankwoord, een voorspoedige vaart toe.

AANKOMSTEN:	TE CURACAO:	TE ARUBA:
Van de Gulfhavens:		
ms. Mentor	—	26 Nov.
ss. Jason	29 Nov.	—
ms. Pygmalion	10 Dec.	—
ms. Charis	14 Dec.	—
Van New York:		
ms. Helicon	24 Nov.	27 Nov.
ss. Telamon	1 Dec.	2 Dec.
Van Europa:		
ms. Isis	25 Nov.	—
ss. Willem-Mennen	27 Nov.	—
ms. Stentor	2 Dec.	—
ss. Boskoop	6 Dec.	—

AFVAARTEN VAN CURACAO:

Amsterdam	ms. Oranjestad	24 Nov.	ss. Baarn	4 Dec.
Antwerpen	ms. Oranjestad	24 Nov.	ss. Baarn	4 Dec.
Aruba	ms. Helicon	24 Nov.	ss. Telamon	1 Dec.
Barbados	ms. Oranjestad	24 Nov.	ms. Willemstad	22 Dec.
Barranquilla	ms. Delft	10 Dec.	ms. Hestia	21 Jan.
Cartagena	ms. Delft	10 Dec.		
Cristobal	ss. Wil. Mennen	27 Nov.	ms. Willemstad	11 Dec.
Georgetown	ms. Mentor	27 Nov.	ms. Pygmalion	10 Dec.
Gulfhavens	ms. Stentor	2 Dec.	ss. Triton	8 Dec.
La Guaira	ms. Oranjestad	24 Nov.	ms. Helicon	24 Nov.
Maracaibo	ms. Helicon	24 Nov.	ms. Isis	26 Nov.
New York	ms. Helicon	24 Nov.	ss. Jason	29 Nov.
Paramaribo	ms. Mentor	27 Nov.	ms. Pygmalion	10 Dec.
Port of Spain	ms. Oranjestad	24 Nov.	ss. Jason	29 Nov.
Pto. Cabello	ms. Helicon	24 Nov.	ss. Jason	29 Nov.
Pta. Cardon	ss. Boskoop	8 Dec.	ms. Delft	10 Dec.
Pto. Limon	ms. Willemstad	11 Dec.	ms. Oranjestad	9 Jan.
Westk. Z. Am.	ss. Boskoop	8 Dec.	ss. Breda	29 Dec.

Bovenstaande data zijn voorlopig en aan verandering onderhevig.

Een dokter in Knoxville, V.S., is er de vorige maand in geslaagd een scheur in een hartslagader te herstellen. Dit is de eerste maal in de medische geschiedenis, dat een dergelijke operatie gelukt is.

BEGROTING OVERZEESE RIJKSDELEN

Voorlichting over Nederland aan Nederlandse Antillen nog niet op de begroting

's-Gravenhage. — Aan het voorlopig verslag van de Tweede Kamer over de begroting 1956 van het Ministerie van overzeese Rijksdelen wordt nog het volgende ontleend: Zeer vele leden stemden in met de door de minister aangegeven beleidslijn. De bepalingen van het Statuut zullen tot leven gebracht moeten worden op velerlei wijzen, vooral door elkaar wederkerig bijstand te verlenen en op voet van gelijkwaardigheid de gemeenschappelijke belangen te dienen. Deze leden zagen groot belang in de vertrouwdheid met wederzijdse problemen en situaties tussen de bevolkingen der drie Rijksdelen.

Verschillende leden merkten op, dat de minister er van stond af aan voor waakt, dat de bepalingen van het Statuut door alle departementen nauwkeurig zullen worden nagekomen, zeer juist is. Voorkomen moet worden, dat bepaalde onderwerpen, behorende tot de Rijkssfeer, niet op de voorgeschreven wijze overeenkomstig de nieuwe rechtsorde zouden worden behandeld. Het had bij enkele leden voldoening gewekt, dat ook nog aandacht wordt besteed aan de bevordering van de concordantie in de wetgeving, die op grond van art. 39 van het Statuut dient te worden nagestreefd. Toch blijken in de praktijk nog gebreken te bestaan. Het had de bijzondere aandacht ook van deze leden, dat het nodige gedaan wordt aan de voorlichting over Suriname en de Antillen. Wat de voorlichting in omgekeerde richting betreft, is voor Suriname een post op de begroting gebracht; een analoge post voor de Antillen is echter niet aangetroffen. Berust dit op bijzondere redenen?

Hatojama in Japan weer aan het bewind

Tokio. — Itsjiro Hatojama, die gisteren opnieuw aan het bewind kwam als hoofd van de sterkste na-oorlogse regering in Japan, heeft het volk beloofd een natie te zullen vormen, die „in de ware zin van het woord onafhankelijk is". Hatojama brak een lans voor een hervorming van het bestuursstelsel in Japan, een „duldbaar" systeem van inkomsten en uitgaven en herziening van de grondwet om deze in overeenstemming te brengen met de onafhankelijkheid van het land.

Duitse demonstratie aan Nederl. grens

Elten. — Woensdagmiddag verscheen aan de Duitse zijde van de drukke grensovergang Elten-Hütum een colonne van acht auto's en een bestelwagen, voorzien van transparanten met opschriften, waarin de vrijlating van de nog in Nederland verblijvende Duitse oorlogsmisdadigers werd verzocht. Ook bevonden zich op enkele der wagens grote voorstellingen van een moeder met kind met onderschrift: „Wann kommst du?"

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 07.00 - 23.30 tel. 2307.
J. Kokshoorn van 07.00 — 07.000 tel 2470

Personeel Afdeling:
A. J. v/d Bos, St. Michielsweg 20, J.D. tel. 4384.
B. g. g. nad inl. tel, 2400

Materialen Afdeling:
E. A. Wegman tel. 4446.

C.S.M.

Rederij:
G. de Rooy tel: 2076
Scheepsagentschap

07.30 - 12.00, 13.00 - 18.00, 19.00 - 23.00 kantoor tel. 2458/2551.
Van 08.00 — 08.00 G. W. Overdijkink tel: 3412

Dokafdeling.
Van 16.30 - 1.00 tel. 2276; van 1.00 - 07.30 G. Kreffer. tel. 2498.

THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling.

De Nederlandse deelneming aan het Surinaamse Tienjarenplan

's-Gravenhage. — Aan de memorie van antwoord aan de Eerste Kamer inzake de Nederlandse deelneming aan het Tienjarenplan wordt ontleend: Het stemt de regering tot voldoening, dat vele leden met belangstelling en instemming kennis hebben genomen van het ontwerp. De regering onderschrijft gaarne de opvatting van verscheidene leden, dat het ontwerp een gelukkig voorbeeld is van samenwerking tussen Nederland en Suriname. Het zal mede tot taak van de Nederlandse missie behoren met de betrokken Surinaamse instanties te bezien aan welke deelplannen prioriteit zal zijn te geven en in welk tempo de verschillende projecten tot uitvoering gebracht moeten worden.

Enige leden oordeelden, dat Suriname bezwaarlijk een derde van de kosten zal kunnen opbrengen. Zij wijzen op de in de eerste helft van dit jaar niet onaanzienlijk teruggelopen export van bauxiet en de inmiddels bekend geworden gegevens omtrent de budgetaire toestand van Suriname. Dat Suriname reeds over dit jaar een tekort van drie millioen Sur. guldens zou hebben, is de regering niet bekend. Volgens de haar ten dienste staande gegevens zou het begrotingstekort voor 1955 aanzienlijk minder bedragen. Erkend moet overigens, dat de voor 1955 en 1956 geraamde begrotingstekorten een aanwijzing vormen voor de juistheid van de stelling dezer leden. Daartegenover staat een toeneming van de export van bauxiet in de laatste maanden, terwijl de vooruitzichten voor de naaste toekomst bepaald niet ongunstig zijn. Het is uiteraard moeilijk in de verdere toekomst te zien. Het is evenmin mogelijk thans reeds te voorspellen, dat de voorgenomen maatregelen der Surinaamse regering om te komen tot verhoging der middelen niet het effect zullen hebben welk de regering hiervan verwacht. De regering is ervan overtuigd, dat het de Surinaamse regering volle ernst is met haar streven alles te doen, wat in haar vermogen ligt om te trachten een jaarlijkse bijdrage in de kosten op te brengen. Het overleg, dat minister Kernkamp tijdens zijn recente bezoek met verschillende regeringsinstanties gepleegd heeft, versterkte hem in deze opvatting nogmaals. Indien echter Suriname in een bepaald jaar niet in staat zou zijn zijn bijdrage ten volle op te brengen, maakt de flexibiliteit van het plan mogelijk ook de Nederlandse bijdrage evenredig te verminderen. De regering nam nota van de suggestie om, bijgeval zou blijken, dat het bedrag, dat voor de ontwikkeling van Suriname nodig is, hoger zal moeten zijn dan thans is aangenomen, daarvoor desnodig een compensatie te vinden door eventuele vermindering van de bijdragen ten behoeve van onderontwikkelde gebieden in het buitenland.

Vele leden pleitten voor ruime faciliteiten voor onderwijs en onderwijsopleiding in Suriname. De regering zal daartoe gaarne medewerken, indien Suriname daarvoor een beroep op Nederland doet.

CINELANDIA
„The first rebel"; 19.00 en 21.00 uur uur.

WEST-END
„City that never sleeps"; 19.00 en 21.00

ROXY
„Verklungenes wien" 91.00 en 21.00 uur.

CARIBE
„Kinderogen"; 20.00 uur

REX
„Silver Whip" 20.00 uur

ROYAL
„Wack from Wala wala"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER
„Jungle book"; 20.00 uur.
J. P. F. CLUB:
„Canastadrive" 20.00 uur.

APOTHEKEN

De nachtdienst word waargenomen in Punda door Botica Excelsior; Herenstraat 4; tel: 12004; in Otrobanda door Botica Brion, Brionplein 20 tel: 23222.

IS ER IETS VAN U BIJ?

Willemstad. — Als gevonden voorwerpen zijn bij het Hoofdbureau van Politie aangegeven:

1 Ring met Lipssleutel nr 510; 1 bruin lederen aktetas (Normandie); 1 blauwe Parker vulpen "21 terug te bekomij bij de heer Grootveld, Gosieweg 109; 1 dekzeil; 2/12 lot Landsloterij trekking 10—11—55 (prijs); 1 huissleutel; 1 bruine rozenkrans (Roma); 1 bruin lederen etui inhoud zes sleutels; 1 schoolrapport St Vincentiusschool 7e leerjaar t/n van R. Schoop; 1 zwart linnen portemonnaie met knipsluiting inh. klein geldsbedrag en sleutel; 1 Yale en 1 Unionsleutel; 1 bruine portemonnaie inh. foto's; 1 mes in schede; 1 papieren zak inhoudende 1 nieuwe damesjapon; 1 ring waaraan 1 sleutel en een nagelknipper (in autobus); 1 sigarettenaansteker (reclame Kelvinator) (in autobus); 1 oorhanger met klem (rose plaatje).

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op kamer 5A op het hoofdbureau van Politie.

CUROM

17.00 Voor de Kinderen
17.15 Apèritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.20 Eilandelijke leeszaal!
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Conjunto Cristal
21.30 Lichte muziek
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

RADIO HOYER:

17.00 Tea at five.
17.30 Met Duitse musici.
18.15 Nanzi verhaal
18.30 Woensdagavond concert
19.00 Sportnieuws.
20.30 Hoorspel
19.45 Met de jarigen in de lucht
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerd programma.
21.00 Conj. Estrellas del Caribe
22.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Nieuws
18.52 Kleine ensembles
19.03 De V. N.
19.13 Muziek van eigen bodem
19.35 Sport
19.40 Intermezzo.
19.45 Uit en thuis
19.48 Sucessen van de maand.
20.13 Wat de Pers er van zegt.
20.20 Voor de West.
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed
20.58 Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Reclame
17.30 Breek de Bank
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdagavond concert
20.55 Nieuws en Sluiting.

HELMUT KäUTNER werkt in Ludwigstadt, aan de grens van Oost- en West-Duitsland aan zijn film „Himmel ohne Sterne", waarvoor hij zelf het scenario schreef. Een gemoderniseerde Romeo en Julia. De geliefden worden thans niet gescheiden door een familievete, maar door het IJzeren Gordijn.

Het besluit van de Voorzitter van het Hoofdstembureau voor de verkiezing van de leden van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao waarbij ter vervulling van de vacature ontstaan door de ontslagname van het lid de Heer G. C. Sprockel en het niet aannemen van zijn benoeming door de Heer M. F. da Costa Gomez, de Heer A. P. Loewenthal benoemd is tot lid van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao, is ter inzage voor een ieder neergelegd ten burele van het Bevolkingsregister.

De Voorzitter a.i.
C. D. KROON